REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

APRIL 19th, 1963 — No. 592 — 18th YEAR OF PUBLICATION

"Men vergete niet, dat onze kinderen zullen leven in een tijdperk waarin wellicht nog feller aanvallen op tradities gedaan zullen worden dan thans het geval is. Zij hebben er recht op dat wij zo duidelijk mogelijk vertellen wat tot het wezen van de zaak behoort en wat zij dus tot het uiterste zullen moeten verdedigen omdat Christus dit verlangt."

Het wezen van de zaak

De hierboven geciteerde regels zijn genomen uit het commentaar, dat de heer J. G. A. Thijs, redakteur van "Trouw", gaf op de vele brieven die bij dit blad waren binnengekomen, naar aanleiding van de discussie over de zondagsviering. Aan dit onderwerp hebben wij reeds eerder aandacht besteed, zodat wij daaraan nu niet veel meer toevoegen. *)

"Trouw" heeft een ongekende stroom van brieven ontvangen naar aanleiding van deze discussie over de zondag. Men heeft het op een zeker moment moeten afsluiten, want er kwam geen eind aan. Daaruit blijkt wel, dat voor velen de zondag een probleem is. Daar zitten verscheidene mensen mee, niet alleen in Nederland, evenzeer in Canada.

De opvatting over de besteding van de zondag staat niet op zichzelf. Zij houdt zeer nauw verband met de christelijke zede. En de christelijke zede is op haar beurt weer gebaseerd op onze levensopvatting. Misschien zou het zelfs beter zijn te zeggen, dat de christelijke zede een weerspiegeling is van onze erkening van de autoriteit van de Heilige Schrift.

De conclusie, die de heer Thijs trekt, lijkt ons daarom zeer juist en het overdenken waard. "Onze kinderen," zo zegt hij, "hebben er recht op dat wij zo duidelijk mogelijk vertellen, wat tot het *wezen* van de zaak behoort." Daar gaat het inderdaad om. Wij laten nu rusten, of de zondagsviering als een traditie beschouwd moet worden, zoals men uit de woorden van de heer Thijs zou kunnen afleiden. Voor ons besef is de zondagsviering maar niet enkel traditie. Doch ook al zou dit wel zo zijn, dan behoeft men daarom nog niet te verwerpen, wat tot nu toe onder ons gebruikelijk is. Tradities kunnen wel degelijk in zeer nauw verband staan met onze levensopvatting.

Wat ons op het moment echter sterker interesseert is dat "*wezen* van de zaak". Het viel ons op, dat zeer velen van degenen, die hun mening weergaven in "Trouw", de zondag geheel isoleren van de andere dagen van de week. Het werd in verschillende bewoordingen gezegd, maar het kwam in grote lijnen hierop neer: laten wij die ene dag nu aan de Here blijven geven, voor onszelf hebben wij dan altijd nog zes andere dagen in de week.

Wij menen, dat een dergelijke gedachtengang, hoe die dan ook wordt voorgedragen, het wezen van de zaak raakt. Het leven wordt in stukjes geknipt. Evenals wij een dag voor God hebben gereserveerd (de zondag), zo hebben wij ook terreinen voor God gereserveerd. Vandaar dat verschillende briefschrijvers meenden, dat sport en spel volkomen vreemd zijn aan de dienst van God. Anderen menen, dat indien wij ons maar aan meditatie en gebed zouden geven, wij geen behoefte aan andere dingen zouden hebben. Indien men in deze trant doorredeneert, dan zeggen wij nog wel met de catechismus, dat wij "van onze boze werken zullen rusten", maar dan lijkt het er veel op dat die "boze werken" bestaan uit ons dagelijks werk, de beoefening van sport, het besteden van de vrije tijd, enz.

Alsof *wij* dit zo maar met elkaar kunnen uitmaken. Alsof dat zó maar gaat. Alsof wij God maar kunnen opsluiten in bepaalde hoeken van het leven en Hem van bepaalde gebieden kunnen uitsluiten. Alsof wij nú al niet heenleven naar de tijd, waarin God *alles* zal zijn en *in allen*, en alsof wij dit principe nú al niet moeten beleven.

De discussie in "Trouw" heeft lang geduurd en zeer velen hebben er aan deelgenomen, maar niettemin is men niet verder gekomen dan alleen dat het "probleem" van de zondag aan het licht getreden is. Het probleem ligt er nog precies zo.

Doch ook al heeft men op dit punt nog geen positief resultaat kunnen boeken, de gehele discussie heeft duidelijk doen zien hoe broodnodig het is, dat wij weer aandacht besteden aan een gezonde, schriftuurlijke levensopvatting. Wij wilden wel, dat wij genoeg woorden hadden om de ernst hiervan tot uitdrukking te brengen. Wij lijden onnodig geestelijke armoede, wij raken veelal onnodig in problemen verward, wij missen vaak onnodig de élan van het christelijk getuigen, juist omdat wij de eenheid van de Schrift en daardoor de eenheid van het christelijk leven uit het oog verloren hebben. Wij gaan ons toespitsen op onderdelen (zoals de zondagsviering), waardoor wij het geheel van de Godsopenbaring uit het oog dreigen te verliezen.

In dit verband willen wij een klein stukje overnemen uit "Jong Gereformeerd" van 15 maart 1963. Hierin geeft Ds. G. N. Lammens op de hem eigen markante wijze commentaar op de zondags-discussie in "Trouw". Ds. Lammens schrijft dan onder meer:

"Bij het lezen van al die heet van de naald op papier gesmeten ingezonden stukken werd het mij voor de zoveelste maal duidelijk, hoe belangrijk een stevige bijbelse vorming is. 't Mag dan waar zijn, dat ons jeugdwerk wel eens ontaardt in bijbelse hersengymnastiek, maar als ik al die emotionele kreten in Trouw lees, geloof ik echt niet dat het kwaad kan wanneer we leren onze hersens te gebruiken en hard na te denken over de vragen die op ons af komen. Trouwens ik weiger evenzeer te geloven, dat alle bijbelstudie moet uitlopen op intellectualistisch geredeneer."

Laat toch niemand denken, dat zijn kinderen wel dezelfde gedachte toegedaan zijn als hun ouders, zuiver en alleen omdat hen dit van huis uit is geleerd. Van alle kanten worden hun vragen gepresenteerd en worden bedenkingen opgeworpen. Meer en meer zullen zij een *eigen* standpunt moeten innemen. Bovendien — en dit is nog belangrijker — het volgende geslacht zal iets te zéggen moeten hebben in de tijd die komt. Maar wat hebben zij te zeggen, indien vandaag niet, zoals Ds. Lammens zegt, een "stevige bijbelse vorming" gegeven wordt?

Het gaat om het wezen van de zaak. Als die ons klaar en duidelijk voor ogen staat en als dat wezen van de zaak ons in merg en been zit, zullen heel wat problemen een antwoord vinden.

D.F.

*) Zie "De Zondag Op De Tocht" in onze nummers van 1 en 8 maart j.l.

VOORJAARS CAPRIOLEN

We weten allemaal dat lammeren in de lente dartel kunnen springen, maar wat moet die — nog hoger springende — poedel daar?

Wat mag - OP ZONDAG?

mag ik zondags naar de beach gaan?
mag ik doen aan sport en spel?
als ik twee keer naar de kerk ga,
is het dan niet very well? —

mag ik zondags tussen kerktijd
wel een wandeling gaan doen?
ergens door de bossen zwerven,
of in aangelegd plantsoen? —

mag ik — ja, er zijn veel vragen
en het antwoord blijft vaak uit;
misschien is het heel eenvoudig —

— als ik 's avonds d' ogen sluit —

kan ik God ootmoedig danken
voor hetgeen ik heb gedaan?
zo ja — dan vangt in dit leven,
reeds de EEUW'GE SABBATH aan.

V.

Canadese Eskimo Redactrice

DOOR VERA FIDLER

(Can. Scene) — Boven Mary Panegoosho's bureau in het Department of Northern Affairs in Ottawa hangt een bord: Eskimology. Dat op zichzelf is niet zo vreemd, want Mary is een Eskimo. Wat wel van belang is, is het feit dat zij op 23-jarige leeftijd reeds redactrice is van het enige tijdschrift ter wereld, geschreven en uitgegeven voor Eskimo's. Gedrukt in lettergreepvormende klanken "Inuktitut", hetgeen "Op Eskimo manier" betekent, gratis onder de Eskimo's verspreid; 8000 exemplaren in het dialect van het oostelijk Noordpoolgebied en 2000 in dat van het westen. Het wordt op een speciaal daarvoor ontworpen schrijfmachine geschreven en bevat nieuws, volksverhalen, artikelen en verzen, allemaal gratis door Eskimo's verstrekt. Daar Mary het enige redactielid is, hangt ze grotendeels af van deze vrije bijdragen, maar soms moet ze zelf toch ook artikelen schrijven. "Het is gemakkelijker om verhalen van mannen dan van vrouwen te krijgen, omdat mannen meer vrije tijd hebben dan vrouwen", zegt ze met haar droge humor. Ze is een knap tekenares en tekent cartoons en illustreert het tijdschrift met vlotte tekeningen van Eskimo taferelen en mensen.

Mary is een kleine, levendige, jonge vrouw met een heel knap gezichtje. Ze is geboren in Pond Inlet op Baffin Island en komt uit een gezin met tien kinderen. Ze bezocht enige tijd de school van de Anglican Mission aldaar, maar toen haar vader, een speciale Royal Canadian Mounted Police agent, werd overgeplaatst naar Ellesmere Island, waar geen school was, moest ze wachten tot ze 14 jaar was, voor ze naar Hamilton werd gestuurd om daar de Dalewood School te bezoeken. Gedurende deze vijf jaar leerde ze goed Engels spreken en werkte ze in haar vrije tijd als tolk in het Mountain Sanatorium, waar Eskimo's worden behandeld voor tuberculose. In 1958 bood men haar een baan aan als vertaalster aan 't Department of Northern Affairs en verhuisde ze naar Ottawa. Toen het plan voor een Eskimo tijdschrift werd geopperd dacht men vanzelfsprekend direct aan Mary.

Haar werk gaat vaak ver buiten haar gewone baan om. Als er Eskimo's zijn die naar het zuiden komen en een tolk nodig hebben, wordt zij aangewezen. Ze fungeert als mannequin voor Eskimo kleding voor haar departement en werkte verleden zomer als tolk op het patrouillevaartuig, de C. D. Howe, dat dokters, post en proviandering naar het Noorden brengt. De beste kant van deze tocht was, dat ze haar ouders, broers en zussen in Pond Inlet kon bezoeken.

Van de winter brengt Mary 6 weken in Ghana door. De reis is het gevolg van vriendschap met Edith Nylander, wiens vader High Commissioner van Ghana in Canada is. Terwijl ze daar is, vertelt ze schoolkinderen over de levenswijze der Eskimo's, laat hun Eskimo kleding zien, speelgoed gemaakt uit zeehondenvel en haar eigen dia's van het Noordpoolgebied.

Hoewel Mary grote successen geboekt heeft, hoopt ze toch eens terug te keren naar het Noorden "om daar te gaan wonen in een klein dorp of kamp, waar niet zoveel beperkingen zijn". Haar levenswijze in Ottawa geeft haar verlangen naar een eenvoudig, ongecompliceerd leven weer. In het meisjestehuis waar ze woont vult ze haar vrije tijd met lezen, brieven schrijven of gewoon wat praten met het enige andere Eskimo meisje, dat er woont. "Ik ga niet naar films en ik dans niet of iets dergelijks" zegt Mary. "De avonden gebruik ik om me voor te bereiden op de volgende dag. Mijn werk is mijn ontspanning".

Vliegend televisie-station geeft 1 miljoen kinderen les

Televisie voor het schoolonderwijs is niet nieuw. Wat echter wel nieuw genoemd moet worden is het onderwijsprogramma van de MPATI in de Ver. Staten. Deze instelling van de Purdue Universiteit in Indiana, heeft thans een "vliegende school" geschapen. Deze "school" omvat een aantal vliegtuigen van het type DC-6. Deze vliegtuigen zijn een vliegend televisiestation en met behulp van dit vliegend televisiestation kan men een gebied bestrijken dat ca. 23 maal groter is dan de reikwijdte van een station op aarde. De vliegtuigen zenden twintig uur per week een onderwijsprogramma uit over een enorm gebied, zie kaart. Dit programma is speciaal bestemd voor scholen. Het programma omvat o.a. lessen in vreemde talen, biologie, wiskunde, geschiedenis, staatskunde etc. Tevens worden er praktische informaties verstrekt aan het onderwijzend personeel van de school.

Via een zender in het vliegtuig worden de uitzendingen naar de aarde gezonden en door de verschillende scholen opgevangen. In het klaslokaal kunnen de kinderen dan de televisieuitzending volgen, waarbij de onderwijzer in de klas aanwezig blijft. De programma's worden in een studio van de universiteit opgenomen en later vanuit het vliegtuig uitgezonden.

Het voordeel van dit gebruik van televisieonderwijs is dat men de kinderen films, kaarten etc. kan tonen waarover de eigen school van het kind niet de beschikking heeft omdat het te duur is. Het televisieonderwijs is dan ook een aanvulling op het normale schoolonderwijs, dat dus niet wordt uitgeschakeld. Men is tot deze vorm van televisieonderwijs gekomen om het peil van het onderwijs in verschillende delen van de Ver. Staten omhoog te brengen. Reeds meer dan 1 miljoen kinderen krijgen thans les van het vliegend televisiestation.

RENAULT OVERWEEGT EVENEENS VESTIGING VAN EEN AUTOFABRIEK IN CANADA

Uit Quebec wordt gemeld dat dezer dagen de hoofddirectie van de Renaultfabrieken de provincie Quebec heeft bezocht en besprekingen met de regeringsautoriteiten heeft gevoerd, teneinde de mogelijkheden na te gaan van de vestiging van een assemblagebedrijf in deze provincie. Overleg is gepleegd met de provinciale minister van Economische Zaken, de heer Gerard Levesque en met de minister van Natuurlijke Hulpbronnen, de heer René Levesque. De Franse groep zal een maand in Canada blijven. De reeds geruime tijd bestaande plannen van Renault zijn actueel geworden nu de federale regering aan de Zweedse Volvofabrieken kortgeleden een tijdelijke reductie van invoerrecht toestond voor het stichten van een assemblage bedrijf in Dartmouth. Na aankomst in Montreal heeft de Franse groep zich naar Quebec City begeven; verder stond een bezoek aan Fredericton in New Brunswick op het programma.

De komst naar Canada van de Renault directie volgt vrijwel onmiddellijk op het bezoek van een Franse handelsmissie onder leiding van de heer Wilfred Baumgartner, de voormalige Franse minister van Financiën, aan Quebec. Naar verluidt was de Franse handelsmissie bijzonder geïmponeerd door de investeringsmogelijkheden die zij voor Frans kapitaal in de provincie Quebec zagen. Wanneer de federale regering bereid is aan de Renaultfabrieken dezelfde faciliteiten te verlenen als aan het Zweedse Volvo-concern, zullen de plannen van Renault hoogstwaarschijnlijk doorgang kunnen vinden vinden.

(N.C.K.v.K.)

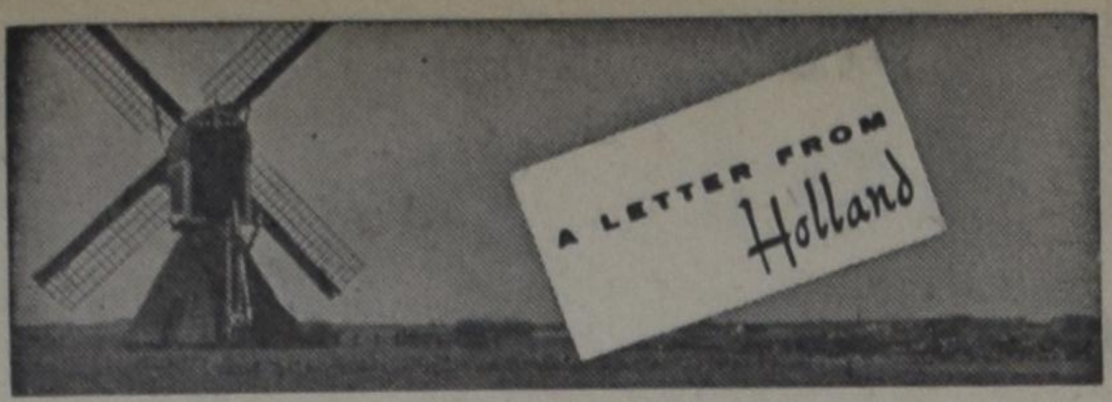

door Tjits Veenstra

"De zee in eindeloze deining," leerden we vroeger op school. Ik moet er de hele tijd aan denken, want ik woon deze week in Noordwijk, in een flatje aan de boulevard en vanuit mijn raam kijk ik neer op de branding. Er zijn nog weinig badgasten. 's Morgens om een uur of elf druppelen er wat mensen nar het strand, blijkbaar hebben ze dan pas hun ontbijt genoten. Dan ook komen de ruiters, een troep van twaalf en een van acht man ongeveer. Ze galopperen vlak langs het water. 't Is altijd een mooi gezicht. 's Middags in de hoofdstraat is het gezellig, iedereen gaat winkelen. Je hoort veel Duits spreken, de hotels en winkels dragen bordjes in het Nederlands, Duits en Engels. Ja, ja, onze badplaatsen zijn internationaal. De gasten schijnen het hier, zelfs begin April, plezierig te vinden, ook al lopen ze in wintersporttenu langs de waterkant. Rondom Noordwijk liggen de bollenvelden. De kwekers zijn druk bezig de laag hooi en riet, die de bollen tegen de felle winterkou heeft beschermd, weg te harken. De groene puntjes daaronder zijn nog erg kort, maar twee veldjes met gele crocusjes staan zo waar al tegen de bloei aan. Als je vanuit de bus naar Den Haag in de huizen kijkt, zie je overal vazen met tulpen en narcissen staan, ze komen stellig uit de kassen. Alles is wel erg laat dit jaar. Maar de knoppen aan de bomen beginnen te zwellen. Misschien bloeien de ribus, de prunis en de Japanse kers met Pasen. De temperatuur zal vandaag oplopen tot 14 à 18 graden Celsius en tegen de avond wordt er regen verwacht. Gelukkig maar, het weer is schraal, zaterdag en zondag zijn er verscheidene bos- en heidebranden geweest.

Zo pas vertelde de nieuwslezer voor de radio, dat de liberale partij in Canada de meeste stemmen heeft gekregen. Wij hebben hier op 15 mei verkiezingen. Er zijn maar liefst zeventien partijen, veertien in alle kieskringen. Behalve de negen partijen, die nu zitting in de Kamers hebben, zijn er: partij Economisch Appèl, Liberale Staatspartij, Nieuw Democratische Partij, Boerenpartij, De Liberale Unie, de partij "Veilig Verkeer en 100.000 woningen per jaar". Verder is er nog voor Leiden, Utrecht, Middelburg, Nijmegen, Den Haag, Dordrecht, Amsterdam en Arnhem de Christelijk Nationale Volkspartij en Amsterdam heeft nog de partij "Volksreferendum". We hebben zelfs één onafhankelijke candidaat, de heer G. M. A. Grol te Blaricum. Zijn enige programmapunt is "een mentaliteitsverbetering", zijn lijst komt uit in Haarlem en Amsterdam en hij beweert reeds zeker te zijn van 50 stemmen. Jammer, dat er niet meer pittig gevochten mag worden. Voor de oorlog kon je zo heerlijk van alles op de straat en op schuttingen kalken. Nu hangen er overal netjes borden, verdeeld in evenveel vakken als er partijen zijn, daarop hangen de propagandabiljetten broederlijk naast elkaar.

Prinses Beatrix brengt een bezoek aan Japan. Het vorig jaar moest ze haar reis naar het verre Oosten in Hongkong afbreken, omdat haar grootmoeder, koningin Wilhelmina was overleden. Ze is op Maandag 1 April vertrokken, met de gewone K.L.M.-lijndienst over de Noordpool. Op 2 April 's middags om 1 uur Japanse tijd stapte ze in Tokio uit het vliegtuig. Het waaide er hard, zodat ze haar hoed moest vasthouden. Maar ze lachte, als altijd. De Japanse kroonprins haalde haar af. Zijn vrouw was niet meegekomen, ze was een week tevoren geopereerd. Op 4 April heeft ze een bezoek gebracht aan keizer Hirohito en keizerin Nagako. De keizer kreeg een zwarte wandelstok, de keizerin een parfumkistje, beide voorwerpen behoorden al heel lang tot het bezit van het Oranjehuis. Ze overhandigde ook een boodschap van koningin Juliana. De audientiezaal was versierd met een kostbare Japanse bonsai (schaduwboom) en met leliën. Vrijdag is ze naar een show van Japanse bruidstoiletten geweest. Ze vond ze zo mooi, dat ze er zelf een heeft aangetrokken, de gasten hadden er veel plezier om. Na Japan gaat prinses Beatrix naar Hawaiï, San Francisco, Washington, New York en naar vrienden in Ottawa. Misschien zal ze een ontmoeting hebben met president Kennedy, ze zal in ieder geval de secretaris generaal van de V.N. Oe Thant ontmoeten.

Ondertussen hebben de koningin en de prins in ons eigen land hoog bezoek gehad: de president van Mexico López Mateos met zijn vrouw en enig kind, de 21-jarige dochter Avecit. Ze werden als vrienden begroet. Prins Bernhard is al negen maal in Mexico geweest en prinses Irene heeft het vorig jaar zes weken bij de president gelogeerd en vriendschap gesloten met Avecit. De gasten zijn twee dagen gebleven, er zijn galadiners gehouden, ze hebben de Nachtwacht van Rembrandt in het Rijkmuseum gezien, zijn naar de Koninklijke Schouwburg in Den Haag geweest, enz. De president en de prins hebben een bezoek gebracht aan de scheepswerf van Verolme. Verolme heeft een vestiging in Mexico en gaat er een werf bouwen, in Mexico is een drukke kustvaart.

De dames waren alleen bij de ontvangst aanwezig, zij gingen daarna naar 't Zuiderziekenhuis te Rotterdam. Men reisde per bus, een "droombus" die speciaal gebouwd is voor het vervoer van hooggeplaatste gasten.

De Indonesische zaakgelastigde dr. Sjarif is in ons land aangekomen. Een groep Ambonezen zong hem een speciaal voor de gelegenheid gemaakt welkomstlied toe. Hij heeft veel vriendelijke woorden gezegd. Onze Nederlandse zakenlieden zullen volop gelegenheid krijgen om handel met Indonesië te drijven, maar ze zullen geen bevoorrechte positie krijgen. Hij dankte voor de hulp die Nederland heeft geboden bij de vulkaanuitbarsting op Bali.

Er is al meer dan honderdduizend gulden gestort op het speciale gironummer van Hulp aan Bali. De vakbonden hebben een bedrag gegeven en ons koninklijk huis, Simavi gaf vijftigduizend gulden.

Het Rode Kruis heeft zendingen voedsel en medikamenten voor het geld gekocht, de K.L.M. en de Indonesische luchtvaartmaatschappij vervoeren ze gratis. De Nederlandse vertegenwoordiger van het Rode Kruis op Nieuw Guinea, de heer M. Rutten, is naar Bali gegaan om de hulpverlening te regelen.

We hebben er weer een nieuwe prijs bij gekregen, de "Prix de Joke", hij zal ieder jaar op 1 April worden uitgereikt voor de beste practical joke die in het jaar er voor werd uitgehaald. Vier Nijmeegse studenten waren de eerste gelukkigen. Twee van hen hadden zich uitgedost als "officieren van het Turkse leger", de andere twee waren hun secretarissen, tijdens de vierdaagse van 1961. Zij werden officieel ontvangen en voorgesteld aan de autoriteiten en mochten vanaf de officiële tribune het voorbijmarcheren van de eerste wandelaars gadeslaan. De vier waren bang, dat de prijs zelf een Aprilgrap was, maar ze zijn toch naar Zandvoort gereisd. Leider van de jury was Max Tailleur, verder waren aanwezig de burgemeester en de beeldhouwer Edo van Tetterode, die het vorig jaar op 1 April een namaakbeeld van Paaseiland op het Zandvoortse strand liet "aanspoelen". De prijs bestond o.m. uit een fles zuiver zeewater.

Een Aprilmop die wel eens gevolgen kan hebben, is in de Amsterdamse Bank te Bussum gebeurd. De Asser fabrikant C. Doijer, woonachtig te Naarden (dezelfde die de aardstralenman Bron had uitgedaagd voor f100.000, maar deze is er niet op ingegaan) had nu f100.000 uitgeloofd aan degene die een perpetuum mobile had uitgevonden. Er waren acht liefhebbers. Een paar dagen later kwam hij met een heel ander plan: hij had zelf een perpetum mobile en wie kon aantonen, dat het niet deugdelijk was, kreeg een ton. Maandagmorgen 1 April bleek de ton, een tonnetje sigaren te zijn. Maar één van de 8 heeft het niet genomen, hij gaat een proces beginnen. Een ander, Nico van Jole, te Rotterdam, is hetzelfde van plan. De laatste heeft een perpetuum mobile voor de t.v. gedemonstreerd en Doijer heeft er toen een ton voor geboden, wanneer de beweging inderdaad eeuwig durend was.

Koningin Juliana heeft de beide langspeelplaten, waarop de begrafenis van koningin Wilhelmina is opgenomen, ter beschikking van de Oecumenische Jeugdraad in Nederland gesteld. Ze worden uitgebracht via de erkende boek- en platenhandel, de baten zullen o.m. worden gebruikt om het Oecumenisch Jongeren Congres 1963 te organiseren.

De rechter in de Baarnse moordzaak heeft voor de beide hoofddaders, Henny W. en Boudewijn H. 12 jaar geëist met aftrek van het voorarrest en ter-beschikking-stelling van de regering. Tegen Ewout H. eiste hij zeven jaar met aftrek. De uitspraak zal op 11 April worden gedaan.

Op 1 April is de 500ste "jonge boer" naar Canada vertrokken om er een jaar te blijven. Hij maakte deel uit van een groep van 74.

De Koninklijke Zuidhollandse Mij. tot reddingen van schipbreukelingen heeft een nieuwe reddingsboot, de "Koningin Juliana". Ze kantelt pas bij een slagzij van 135 à 150 graden en duikelt weer om, zodra er één flinke golf tegenaan klotst.

Op de 5e baby- en kleuterbeurs in de Expohal in Hilversum was o.m. een tricotluier. Maar de meeste verbazing wekten paarse en hardrode wiegen.

De spoorkaartjes worden per 1 Juni voor de tweede klas 15 cent duurder, onverschillig waar men heen moet. Die van de eerste klas worden 4% duurder.

In Meteren (Betuwe) wordt een lammetje, wiens moeder stierf, door een pony grootgebracht.

Een stratenmaker te Amsterdam heeft een driejarig jongetje uit het water gehaald en met de mond-aan-mond ademhaling weer tot bewustzijn gebracht. Hij had deze methode op de t.v. zien toepassen. Had hij het niet gedaan, dan was het kind vermoedelijk overleden.

Een studiecommissie van het Landbouwschap en het Produktschap voor Zuivel heeft voorgesteld om de boeren een quotum op te leggen. Ze mogen deze zomer niet meer melk aan de fabriek leveren dan het vorig jaar. Doen ze het wel, dan worden hun strafheffingen opgelegd.

Ieder jaar wordt er meer melk geproduceerd in ons land, er zijn geen afzetmogelijkheden voor. En de regering meer subsidie geven. Men wil, dat de boeren de melk die ze te veel hebben, als veevoer gebruiken.

In Zaandam heeft een echtpaar zijn hele huwelijk nog eens overgedaan, omdat de foto's waren mislukt. Het bruidspaar en alle gasten waren opnieuw aanwezig in dezelfde kleren, de ambtenaar van de burgerlijke stand beperkte zich tot de handelingen die gefotografeerd moesten worden.

Na het galadiner in de Oranjezaal van het Paleis Huis ten Bosch in Den Haag, ter ere van het staatsiebezoek van de President van Mexico en Mevrouw Lopez Mateos aan Nederland, kon deze staatsiefoto worden gemaakt voordat het gezelschap zich naar de Koninklijke Schouwburg begaf voor het bijwonen van een concert door het Residentieorkest onder leiding van Willem van Otterloo. Van links naar rechts zien we: Mej. Ave Lopez Mateos, Mevrouw Lopez Mateos, Z.K.H. Prins Bernhard, de President, H.M. Koningin Juliana en H.K.H. Prinses Irene.

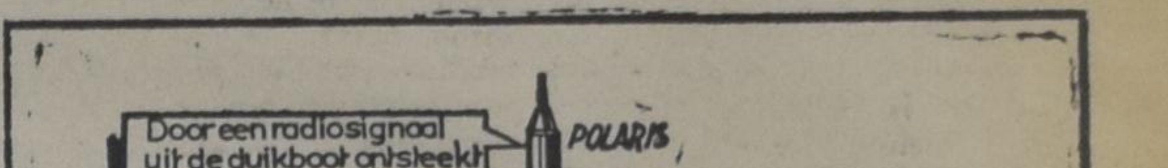

Wat is de Polaris?

De Polarisraket is in het brandpunt van de belangstelling komen te staan sinds de Amerikaanse aanbieding om deze raketten ter beschikking van Europese landen te stellen. Deze aanbieding veroorzaakte een politieke storm in Engeland, Frankrijk en Duitsland.

Vijf jaar lang heeft men in de Ver. Staten gewerkt aan de ontwikkeling van de Polarisraket. In juli 1960 was de Polaris gereed. De Polaris kan worden afgevuurd door duikboten onder water. Een atoomduikboot kan 16 van deze raketten afvuren. De reikwijdte van de Polarisraket is thans ca. 1560 mijl.

Over twee jaar hoopt men de raketten een bereik te kunnen geven van 4000 mijl. Dan zullen er geen onbereikbare gebieden in Rusland en China meer bestaan.

De onderzeeboot heeft de Polarisraketten in plastic buizen aan boord, dit geeft bescherming tegen het zeewater. De raket wordt met behulp van geperste lucht door het water geschoten. Boven water komen de raketmotoren in werking en de raket zet koers naar zijn doel. Uiteraard bezitten de raketten alle atoomkoppen. Deze atoomkoppen zijn veel krachtiger dan de atoomexplosies van 1945 in Japan. De ontwikkeling van de Polaris gaat nog steeds verder en per jaar kost deze ontwikkeling de Ver. Staten ca. 70 miljoen dollar. De totale ontwikkelingskosten zullen vermoedelijk 800 miljoen dollar gaan bedragen. Lockheed, Aerojet en General Electric zijn de belangrijkste "vaders" van de raket.

De Polarisraketten in de Amerikaanse atoomduikboten kunnen alleen op een bepaald radiosignaal worden afgevuurd. Dit signaal wordt uitsluitend gegeven op bevel van de Amerikaanse president.

JAN FABER
Nu Manager van
Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal)
Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Kijkt U vooruit? Spaart U vooruit?

Bereikt Uw doel vlugger door gebruik te maken van het Royal Bank DUBBEL-REKENING PLAN. Twee afzonderlijke rekeningen — een om rekeningen te betalen — de andere **uitsluitend om te sparen.** Vraagt om bijzonderheden — er is een filiaal van de Royal Bank in Uw buurt.

ROYAL BANK
Totale Activa — $5,000,000,000

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

BOOK BULLETIN No. 31 — BELIJDENISGESCHENKEN III
Een boek van *of* over *CALVIJN. Allereerst natuurlijk de* "Institutes" *in twee delen $8.35 of in editie met verklarende aantekeningen, ook twee delen $15.75.* "Devotions and Prayers by John Calvin" *$1.65 of een van de levensbeschrijvingen* "This was John Calvin" *$3.25 door Thea B. van Halsema, of* "Genius of Geneva" *$3.25 door L. Penning, of* "The Master of Geneva" *$4.50 door Gladys H. Barr.*
Gerry Denbok
P.S. Alle 10 inch Philips en CID platen nu $4.50 (in plaats van $4.75)!
Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381, Burlington, Ontario. Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

In Memoriam Jacob Prins

Nederlandse immigranten in de West leden een gevoelig verlies: Mr. Jacob Prins, pionier en fieldman, is van ons heengegaan. Hij bereikte de leeftijd van 76 jaar. Hij was fieldman van 1935 tot 1960 en dat hij zijn taak op onnavolgbare wijze heeft uitgevoerd, blijkt wel uit het feit, dat men hier zelden sprak over "Mr. Prins". Hij was voor de oldtimers en newcomers van Alberta en Noord British Columbia eenvoudig "Opa Prins" of "Dad Prins". Een man, voor wie we respect en toegenegenheid koesterden om zijn hoogstaand karakter. Een christen, wiens leven voor vele Dutch-Canadians een zegen mocht zijn.

Jacob Prins

Het zou niet in zijn geest wezen om in deze kolommen de lof te zingen van Jacob Prins. Hij was een bescheiden mens, die al zijn dagen de lof zocht van zijn Heer. Maar ik weet, dat een aanzienlijk aantal C.C.-lezers het op prijs zal stellen iets te horen over het werk en het heengaan van Dad Prins. Temeer, omdat hij de laatste jaren door een zwak hart aan huis gebonden was en zich bijna geheel uit het openbare leven had teruggetrokken. Thuis, dat betekende voor hem de Humberstone Farm, gelegen aan de Oostrand van Edmonton in een wijde bocht van de North Saskatchewan River.

Het was in Maart 1927, dat Jacob Prins met vrouw en acht kinderen vanuit Andijk in Noord Holland naar Canada emigreerde. Er was geen directe noodzaak voor deze landverhuizing, want hij had in de tuinbouw een goed bestaan. Maar ziende naar zijn groot gezin en het kleine Holland rees bij hem de vraag: Kan het Gods bedoeling zijn, dat we hier allen op een kluitje blijven zitten? Moeten wij ook die kant van de aarde niet vullen? En zo, na rijp beraad, verhuisde het gezin Prins naar Canada. Het kwam terecht in Beverly Alberta, waar Jacob Prins een farm kocht, dezelfde, die hij bewoonde tot de dag van zijn dood.

In 1932 begon hij correspondentie te voeren met mensen in Nederland, die belangstelling toonden voor emigratie. Het was toen midden in de depressie en het duurde tot 1936, voor de eerste Nederlandse immigranten door hem te Lacombe, Alberta, op een farm geplaatst werden. Toen het daar te vol werd, ging Jacob Prins eens praten met de spoorwegmaatschappij, die er oren naar had om een reis naar Holland te financieren, als hij daarmee immigranten naar het Westen kon brengen. Voordat hij vertrok, reisde hij door Alberta en B.C. om nieuwe gebieden te zoeken, waar Hollandse farmers zich konden vestigen. Het was op een van deze trips, dat hij de Bulkley Valley in het Noorden van B.C. ontdekte.

In de winter van 1937 reisde hij naar Holland en een jaar later nogmaals, toen vergezeld van zijn echtgenote, die een flinke hulp was bij de voorlichting van a.s. emigranten. In datzelfde jaar trok zijn oudste zoon George, naar de Bulkley Valley en vestigde zich daar als eerste pionier in een woeste wildernis. Na hem volgden vele anderen . . . Dad Prins had handenvol werk om hen op te vangen en te adviseren. Dat bracht vanzelfsprekend mee, dat hij veel van huis was tot verdriet van zijn vrouw en hemzelf .Hij dacht er zelfs ernstig over dit werk als fieldman om harentwil op te geven. Maar toen God Moeder Prins in 1949 naar Huis haalde, wist Jacob Prins met onomstotelijke zekerheid, dat hij dit werk niet mocht opgeven: het was zijn taak, door God hem opgelegd, om op deze wijze te arbeiden aan de uitbreiding van Zijn koninkrijk.

Wie nu de Bulkley Valley bezoekt, ziet de resultaten van fieldmen Prins' onvermoeide arbeid. Daar ligt het dorp Houston met een eigen Christian Ref. Church, daar liggen de dorpen Smithers en Telkwa, die samen een kerk hebben. De schrijver K. Norel heeft de historie van deze Valley boeiend beschreven in het boek "Vervult de aarde", waarin de hoofdpersoon getekend is naar het leven. Het leven van Jacob Prins.

Tot 1960, toen hij om gezondheidsredenen zijn werk moest neerleggen, reisde Dad Prins eenmaal per maand naar B.C. om zijn mensen op te zoeken. Dit is vanuit Edmonton een lange, lange trip, die hij per trein moest maken. Als fieldman kon hij gratis gebruik maken van de gewone verbinding, maar hij kreeg tevens, als enige immigratie-ambtenaar in West-Canada, een halfgeld-pas op de Super Continental toegewezen. Geld was echter voor hem nimmer een factor, die gewicht in de schaal legde: hij gaf zijn krachten en zijn tijd voor 25 jaar zonder bezoldiging. En hoe! Meermalen ging hij zijn "klanten" tot Winnipeg tegemoet om hen op hun gemak te stellen en zijn plannen met hen te bespreken.

Honderden schuchtere immigranten zijn in de loop der jaren gastvrij ontvangen op de Humberstone Farm. Eerst door Moeder Prins, later door Mrs. Simon Prins, haar schoondochter, die soms voor dag en dauw aan het fornuis stond om een ontbijt te bereiden voor de vermoeide reizigers, in optocht binnengebracht door "Dad". Met kinderlijke trots kon hij zijn bezoekers de farm rondleiden en alle kamers van het grote huis! Zelfs hoge gasten, w.o. de Nederlandse Consul-generaal, ontsnapten niet aan die traditionele rondgang. Het is daarom opmerkelijk, dat hij geen verdriet had om de verkoop van de farm, die in 1965 zal verdwijnen als slachtoffer van Edmontons uitbreidingskoorts. Misschien omdat hij wist, dat hij die dag niet zou beleven?

Voor ons kwam het bericht van Dad Prins' overlijden nog onverwacht, maar wat niet eerder was voorgekomen: tijdens zijn laatste verblijf in het ziekenhuis drong hij er steeds op aan naar huis te mogen gaan. Hoe langer hoe meer ook verviel hij in het Nederlands, de moedertaal. Tot aan het einde toe was hij vol belangstelling voor wat er om hem heen gebeurde en regelmatig las hij nog de kranten uit het binnenland van B.C. Wanneer iemand vandaar Edmonton bezocht, zou hij niet verzuimen even aan te gaan bij "Opa Prins" om de groeten over te brengen. Typerend is, dat hij zijn laatste bezoekers uitdrukkelijk "Gods zegen op het verdere levenspad" toewenste: Dad Prins was reeds bezig om afscheid te nemen.

Nog enkele dagen heeft hij op de farm mogen doorbrengen. Tot de morgen kwam, waarop God hem uit dit leven wegnam, zo vredig als een kind dat in slaap valt. Toen zijn zoon Simon hem kwam roepen voor het middagmaal, zat hij te lezen op Moeder Prins' oude plekje. Niets verried, dat hij de roep niet meer kon horen. Hij was rustig, zelfs zonder een enkele beweging, de grote rust ingegaan. De man, die zovele immigranten met raad en daad had bijgestaan, was geëmigreerd naar het hemels vaderland.

Edmontons First Christian Reformed Church vulde zich voor de begrafenisdienst. Vanuit stad en provincie was men gekomen om Dad Prins de laatste eer te bewijzen. Acht kinderen, 44 kleinkinderen en zeven achterkleinkinderen rouwden om zijn heengaan. De boodschap van Rev. W. C. Boelkins was naar aanleiding van Jesaja 54: "Bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, spreekt de Here uw Ontfermer". Hoe toepasselijk! Want ontelde malen had Dad Prins op zijn tochten de kracht en de schoonheid der Rocky Mountains bewonderd en daarin gezien de majesteit van de Schepper, die voor hem een ader was. Door de jaren vol arbeid, vrolijkheid en verdriet wist hij zich geborgen in de vrede van zijn God, wiens goedertierenheid overvloedig over hem was.

Zes kleinzonen droegen Opa Prins naar zijn laatste rustplaats, naast zijn vrouw. Een pionier en toegewijd fieldman, een vader der Nederlandse immigranten ging van ons heen. Maar ons past geen droefheid, slechts dankbaarheid voor alles wat ons in Jacob Prins geschonken werd. In gedachten horen we de stem van zijn Meester, die tot hem zegt: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht . . . over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal Ik u zetten. Ga in, in de vreugde Uws Heren!"

Edmonton, April 1963.

Tini Van Ameyde

Mass Meeting

OF THE

Convention of the Canadian Christian Teachers' Association of Ontario

to be held on

April 26, 1963, at 8:00 p.m.

SECOND CHRISTIAN REFORMED CHURCH IN WESTON.

EVERYONE WELCOME!

Ouderlingen Conferentie

van de Classis Hamilton

op

Zaterdag 27 April a.s.

in the FIRST CHR. REF. CHURCH, corner Charlton en Hess Sts. te Hamilton, Ont., des namiddags om 2 uur.

Spreker: Mr. Mechelse van Vineland, Ont.
Onderwerp: WERELDGELIJKVORMIGHEID.

Alle ouderlingen en ex-ouderlingen worden verzocht deze vergadering bij te wonen.

Geloofsstrijd

DOOR WM. R. RANG

Enige tijd geleden ontving ik een schrijven van de heer K. te V. waarin hij de volgende vraag stelde. "Is het waar dat er door verschillende kinderen op onze scholen gevloekt wordt? Wilt u mij eens schrijven of dit op uw school óók het geval is?

De heer K. zal het mij wel niet kwalijk nemen wanneer ik deze vraag aan een publiek antwoord blootstel. Want dit immers is een vraag die wel eens vaker gehoord wordt. Toen ik zelf nog naar school ging — en dat lijkt al weer zo heel lang geleden — was het al niet anders, want ik kan mij herinneren dat er verschillende keren op ernstige wijze over gesproken werd door mijn onderwijzers.

Het is wel te begrijpen dat de meesten onder ons dit nu niet bepaald verwacht hebben. Wanneer er een christelijke school is, zo denken wij dan, dan zal daar nu juist zo'n sfeer bestaan dat het vloeken, ook al wordt het maar door enkelen gedaan, en het gebruiken van ruwe taal vanzelf achterwege blijven omdat de kinderen leren dat het bezigen van zulke taal tegen de wil van God indruist.

En natuurlijk, zo worden de kinderen ook onderwezen en in het dagelijks gebed en in het dagelijks gesprek worden de kinderen eraan herinnerd dat de Naam des Heren heilig is en dat de Here de vloekers niet onschuldig houden zal. En ik weet zeker dat onze teachers hun leerlingen het goede ook voorhouden. Maar toch ontdekte de heer K. dat dit toch niet afdoende moet zijn geweest en in zijn brief spreekt hij over klachten die hij gehoord heeft. Met andere woorden, hij is er een beetje ongerust over en uit eigen ervaring weten wij dat ook in andere plaatsen over dit onderwerp wel gesproken wordt.

De vraag waarmee wij ons nu bezig houden is niet van eenvoudige aard. Toch zien wij direct dat het in een direct verband staat met het geloof.

De moderne psychologie houdt zich met het geloof niet bezig en de jongeren onder onze teachers die hun opleiding aan een Public Teachers College ontvangen hebben. zullen, tenzij zij zich verdiepen in wat christelijke psychologen ons hierover te vertellen hebben, wel enige moeilijkheden ondervinden in het ontrafelen van dit probleem. Aan de overkant is men er bang voor om het geloof een plaats te geven in de psychologie. Het beste wat men van het geloof weet te zeggen is dat het 'alleen maar' een afhankelijkheidsgevoel is en dat een afgeleide functie van onze sociale functie is. En daarmee uit.

Nu kunnen wij toch weinig respect hebben voor de zogenaamde neutrale psychologen. Omdat het wezen van het geloof boven ons bevattelijkheidsvermogen uitgaat, mag het daarom maar doodgezwegen worden? Wanneer het geloof niet in ons systeem past, laten wij het er daarom maar buiten?

Geloven is een kennen uit afhankelijkheid. Het is een bepaald soort van kennen omdat het voorwerp van dat kennen buiten ons eigen waarnemen valt.

Omdat datgene, dat wij als Christelijk geloof kennen door ons niet is waargenomen, is het tot ons gekomen door middel van een bepaalde bron. Van de betrouwbaarheid van deze bron zijn wij dus afhankelijk en daarom is het in zekere zin juist dat het geloof in afhankelijkheid haar kracht vindt. Doch dan moeten wij daar ten snelste aan toevoegen dat er ook een element van groot vertrouwen in aanwezig is. Met andere woorden, ons geloven is een kennen op grond van een vertrouwen in en een afhankelijk zijn van een bron. En welke deze bron is, is buiten enige twijfel die van Gods Woord en de werking van Zijn Geest.

Echter, de vraag is daarmede nog niet helemaal beantwoord, want ons kennen is op het religieus terrein zeer beperkt en min of meer beinvloed door onze emotionaliteit. Wij begrijpen God niet, wij begrijpen niet wat scheppen-uit-niets betekent (en daarom staan wij misschien wel wat vriendschappelijk tegenover de evolutie-leer en is die juist zo gevaarlijk voor onze kinderen), wij begrijpen niet wat wedergeboorte is en wij snappen niets van de uitverkiezing. Maar dit onbegrepene is daarom nog geen bezwaar voor onze aanvaarding van de geloofsinhoud.

Maar de Geest schenkt niet alleen het kennen, maar ook het willen. En het willen wordt sterker naarmate het vertrouwen groter wordt.

Maar hoe staat het nu bij het kind?

Het kind leeft van te geloven en dit in algemene zin. Bij de geboorte bezit dit kind de aanleg om kennis te verkrijgen welke van buiten af aan het kind wordt gegeven. En omdat het kind nog kind is, met andere woorden de zelfstandige beoordeling mist, neemt het op grond van een vertrouwend geloven aan wat het geleerd wordt. Daarom alleen al is het van onschatbare betekenis geweest welke ouders de Here ons gegeven heeft, omdat zij het vertrouwen in ons hebben willen bevestigen en ons algemeen en ons christelijk geloven met inhouden hebben willen vullen.

En één van die inhouden is dat het kind leert dat de Naam van onze God en van zijn God heilig is. En zo lang het kind thuis is en, ook al gaat het naar school, rond het huis speelt, leeft het in de directe supervisie van het gezin en zal, om bij ons onderwerp te blijven, het misbruiken van de Naam wel tot een minimum beperkt blijven.

Maar nu dreigt het gevaar dat wij de tegenstander vergeten. Immers wij zijn geneigd om in zoveel dingen niet alleen maar zonder God te denken, maar ook zonder de duivel. Het is verschrikkelijk wanneer wij buiten God om leven en de duivel heeft daar een onbedaarlijk plezier in. Maar als wij dan al met God rekenen en de duivel totaal vergeten, verminderen wij het plezier van satan al helemaal niet, want het leven met God is geen leven met God zolang wij niet weten dat wij onder de vloek van het kwaad liggen.

En daar ligt nu ook de bedreiging voor het kind. Aangenomen dat uw kind nog naar een openbare school moet, dan krijgen wij toch wel het volgende beeld te zien. In de openbare school heerst de neutraliteit, welke niets anders is dan de uitspuwbare onverschilligheid ten opzichte van de Wil van God. Het vloeken zal daar alleen maar als onbeschaafd doorgaan en als zodanig wellicht bestreden worden. Maar het is ock onbeschaafd om een dikke boer te laten ook al zegt ge er onmiddellijk "Xcuse me" achteraan.

Maar nu moeten wij wat volgt eerst even met een voorbeeld illustreren. Stel dat u ontzettend graag een nieuw huis zoudt willen hebben. Wat dan gebeurt is dat u al uw begeren in de richting van het verkrijgen zet en op een gegeven ogenblik gaat u hard aan het werk om zulk een huis te krijgen. Vreemd, zodra u het huis gaat bewonen, houdt de begeerte ernaar op, Nu werkt Satan eigenlijk net zo. Op hen, die hij reeds bezit laat hij zijn werking-ter-verkrijging niet los. Waarom zou hij ook? En de gezellige, neutrale, naar de beschaafdheid gekeerde openbare school is in al zijn neutraliteit een satansbezit. In de sfeer buiten God om hoeft hij niet hard te werken. Daar kan hij zelfs het christelijke kind nog enigszins met rust laten omdat in de weg van de geleidelijkheid hij zijn doel wel zal trachten te bereiken. Per slot van rekening begeert hij, waar mogelijk, de tactiek van vriendelijkheid boven die van het geweld omdat de laatste veel doorzichtelijker is.

Maar nu gaat het kind naar eeen christelijke school. Daar wordt Satan openlijk bestreden. Daar wordt hij ontmaskerd en daar vallen de schaapskleren van de wolf af. En zodra die afgevallen zijn — en is dat niet dagelijks? — weet hij zich wolf en bespringt hij. Op de christelijke school begeert hij en richt hij zijn activiteit op het in-bezitnemen. En dan kan het gebeuren dat er conflicten wakker geroepen worden in de kinderen. Dan kan het gebeuren dat midden-in de strijd de spanning toeneemt: dan schettert de vloek er uit.

Het leven is de kruisbanier in Gods handen dragen. Het leven is een strijd. En zolang die strijd er niet is, is er alleen maar nederlaag. Wie niet meer strijdt of nog nimmer gestreden heeft is al verslagen en heeft voor de legerscharen geen waarde.

Wat nu belangrijk is, is de wijze waarop door de onderwijzer het voorval wordt behandeld. Er zijn er die zeggen dat vloek straf vereist, maar dat is onpsychologisch en verraadt een gebrek aan kennis van wat er gaande is. Er moet met dat kind gesproken worden omdat kennen en willen vertrouwen moeten toenemen. Daarom moet er ook gebeden worden en hebben ook de andere kinderen het recht om te weten wat vloeken werkelijk is. Zij moeten weten dat zij in de strijd betrokken zijn en dat zij *strijden* moeten.

Dat is geloofsstrijd — en wij moeten biddend met de kinderen meestrijden.

Daarom ook is het voor een onderwijzer heerlijk om te zien hoeveel kinderen er wel zijn die hun harten aan de Here gaan geven. Het is ontroerend om te zien hoeveel kinderen strijden en hoezeer zij de Here liefhebben. Dat komt naar voren in al de vragen die zij stellen en in de onvoorwaardelijke wijze waarop zoveel van die kleinen (ach, ze zijn nog zo klein ook al doen ze zo groot wanneer ze dertien zijn) zich aan de dienst van de Here geven willen en zendelingen willen worden op velden zo heel ver bij moeder vandaan en zo heel ver van hun eigen huis waarheen zij zo erg verlangen wanneer elke dag de school uitgaat.

Mijnheer K., bidt maar veel voor de teachers van uw christelijke school, dat wij wijs mogen zijn in de Here en bidt maar veel voor de kinderen die daar gaan, opdat zij door de Here gevonden worden en tot Hem gekeerd. Dan zal een enkele vloek alleen nog maar een herinering zijn aan het feit dat er een strijd bestaat en dat Satan de strijd nog niet heeft gestaakt. En die strijd gaat voort. Zodra de christelijke school geen strijd meer voert, ach, dan heeft zij haar bestaansrecht al verloren. Zorg er daarom voor dat u altijd vooraan in het legioen uw plaats weet.

Herinnert U zich nog . . .

welke stappen U dient te nemen om verzekerd te blijven?

ONTARIO HOSPITAL INSURANCE

- Indien U van betrekking verandert volg dan nauwkeurig de aanwijzingen op de achterzijde van Uw betalingsbewijs, Formulier 104, die Uw groep U dient te overhandigen.
- Wanneer U Uw 19e verjaardag hebt bereikt bent U niet langer gedekt door de polis van Uw ouders. Laat Uzelf binnen dertig dagen afzonderlijk inschrijven om verzekerd te blijven. Formulieren zijn verkrijgbaar bij ziekenhuizen, banken en commissiekantoren.
- Wanneer U gaat trouwen dient de gezinspremie te worden betaald om echtgenoot, vrouw en gerechtigde afhankelijken te omvatten. Geeft daarvan kennis aan Uw groep OF, indien U rechtstreeks betaalt, aan de Commissie.

ONTARIO
HOSPITAL
SERVICES
COMMISSION

2195 Yonge St.
Toronto 7
Ontario

ZORG ERVOOR DAT U UW ZIEKENHUISVERZEKERINGSPOLIS ALTIJD BIJ DE HAND HEBT

Globetrotter Travel Service Ltd.

Uw Nederlands georienteerde Reisbureau met Nederlands sprekend personeel in
WEST CANADA
Agent voor KLM, CPA, TCA, Holland-Amerika Lijn en alle andere vervoersmaatschappijen.

Ten allen tijde tot Uw dienst.
Gratis service en huisbezoek.

Bel, schrijf of kom binnen.
2015 Main Street
Tel. TR 4-7122
's Avonds HE 1-8980
VANCOUVER 10, B.C.

VAN DELFT
Book and Gift Shop

VOOR
BELIJDENISGESCHENKEN:
Bijbels en Psalmboeken,
Dagboeken, Belijdenisteksten,
Luxe Psalter Hymnals.
Jaarboekjes 1963
Hugenotenkruisjes
in zilver en goud,
dasspelden, lapel buttons.
Vraagt prijslijst.

1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Phone JA 8-1932

UW ZENUWEN

verzwakt, moe, lusteloos, down, angstig, onrustig, kouwelijk, huilbuien, woede-uitvallen, prikkelbaar, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Dan dreigen er gevaren! Op grond van onze 37-jarige ervaring mogen wij U volledig herstel garanderen als U een goede kuur neemt met onze onschad. kruiden No. 3. Wacht niet, schrijf vandaag nog.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

VAN ZEE TOT ZEE

Geschiedenis van Canada (7)

DOOR REV. G. RIENKS

Frans-Canada - Land en Volk

1663 - 1760

Als je vroeger in Holland de grote rivieren overstak en een tocht maakte door het mooie Brabantse land, voelde je in alles: hier is een andere sfeer en een andere cultuur. Dat had vaak zijn eigen bekoring. Een eenzaam kruis of een kleine kapel langs een verlaten weg door de Peel. Dit geldt nog veel sterker als men de grens passeert van de provincie Quebec. Uiteraard is zo'n mentaliteit moeilijk te verstaan los van de historische achtergrond. En daarom deze keer een schets van het leven in New France, voordat de Franse lelie moest wijken voor de Union Jack.

Het land. — Wanneer men omstreeks 1730 een tocht maakte door het hart van Frans Canada — de streek van Quebec naar Montreal langs de St. Lawrence — zag het beeld er ongeveer als volgt uit.

Quebec, de hoofdstad — trots gelegen op een vooruitgeschoven rots — had iets van de grandeur en de zwier van het veraf gelegen Parijs en Versailles. Zoals nog heden ten dage droeg het een sterk Frans stempel. Daar woonden de deftige regeringsbeambten en gaven de officiersuniformen kleur aan het stadsbeeld. Maar zodra men de stad verliet voelde men zich in een andere wereld. Daar was de rivier en als een langgerekt dorp de boerderijen langs de oever. En waar het bouwland ophield begonnen de eindeloze bossen. Aan het westeinde van dit kerngebied van Frans Canada lag Montreal. Oorspronkelijk gesticht als missiepost was het de poort naar het verre Westen. Dit was het centrum van de pelshandel. Hier zag men langs de straat Indianen en coureurs de bois, die er jaarlijks hun zaken kwamen doen en de stad het toneel maakten van hun wilde uitspattingen, na maanden van eenzaam zwerven in de wildernis. En voorbij Montreal lag het onbeperkte domein van de pelsjager en de missionaris.

Het levenspatroon in New France was autoritair, d.w.z. dat er een sterk centraal gezag was op ieder gebied — staat, maatschappij en kerk. Wat betreft het staatkundig leven lag de absolute macht in handen van de koning vran Frankrijk. Het bestuur mocht zorgzaam zijn en eventueel wijs, maar het was alomvattend. En hetzelfde gold van hct gezag van de Gouverneur binnen de kolonie. Er waren geen organen van volksvertegenwoordiging en men had er geen behoefte aan ook.

Op maatschappelijk gebied was er dezelfde structuur. Het werd gekenmerkt door de verhouding van de verhouding van de landheer, de seigneur, en de pachtboer, de tenant. Dit seigneurale stelsel was een vorm van feudalisme, ingevoerd vanuit Frankrijk. De seigneur was meestal een oud-officier of een ander enigszins vooraanstaande figuur die door de koning begiftigd was met een bepaald stuk grond, waarbij hij verplicht was dit onder te verdelen en te verpachten aan boeren. De pacht was meestal laag en er waren enkele herendiensten, maar in 't algemeen had de pachter een goed bestaan. De verhouding tussen landheer en pachter lag heel anders dan in het oude Frankrijk. Het feit dat men samen aan de grens van de wildernis werkte gaf een zekere lotsverbondenheid.

Op de Trading Post

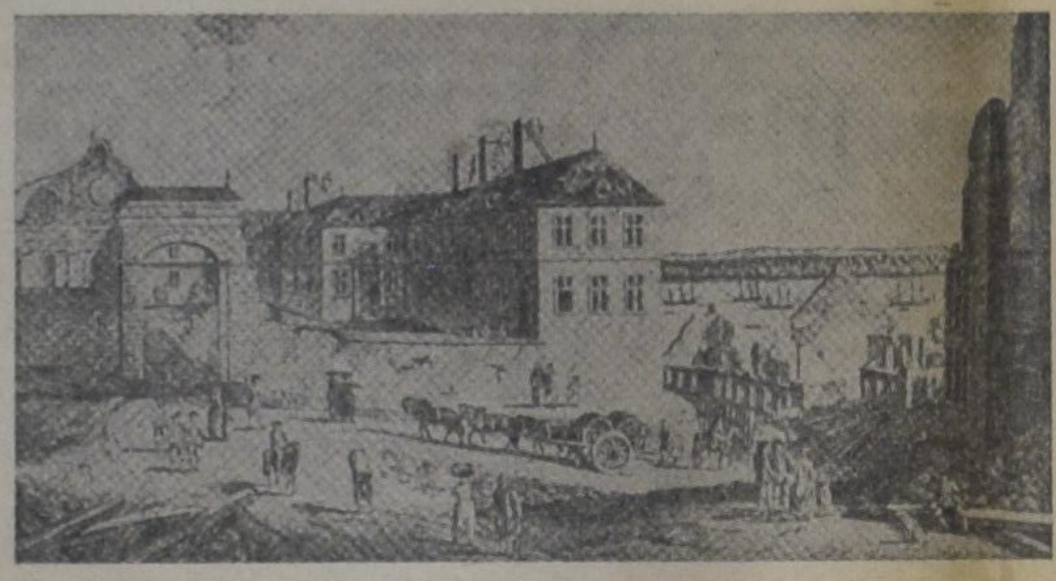

Quebec omstreeks 1730

De seigneur was vaak ook de rechter en was verantwoordelijk voor de defensie. Maar ondanks dat was er sterk standsverschil en was de pachtboer verplicht de nodige eer te bewijzen aan zijn heer. Zo'n territoir van een bepaalde heer was de kleine wereld waarin het leven van de eenvoudige, hardwerkende kolonist zich afspeelde.

Het derde gebied waarop zich het autoritair karakter van de samenleving in die dagen openbaarde was dat van de Kerk.

Meer dan enige andere instantie heeft de Roomse Kerk haar stempel gezet op Frans Canada. Hadden aanvankelijk ook Franse protestanten, de Hugenoten, actief deelgenomen aan kolonisatie en pelshandel, al spoedig werden ze niet meer toegelaten. De Franse Kroon wilde in de nieuwe wereld niet dezelfde moeilijkheden hebben met die "ketters" als ze had in het moederland.

In de Roomse Kerk van de 17de eeuw in Frankrijk was een nieuw religieus enthousiasme ontwaakt en, zoals we reeds zagen, waren er velen die van deze geest vervuld Canada zagen als een nieuwe frontier voor de Moederkerk. De eerste bisschop van New France was François de Laval, een zoon van een van Frankrijk's oudste families. Een aristocratische figuur die gewend was bevelen te geven. Niets kon hem tegenhouden als het ging om de kerk. De Canadezen waren verbaasd over zijn uithoudingsvermogen als hij op sneeuwschoenen of per kano op weg was naar verafgelegen posten. Met al zijn felheid heeft Laval gestreden tegen de verkoop van brandewijn aan Indianen en was daardoor in voortdurend conflict met bestuursambtenaren en handelaars, die zeiden dat deze verkoop noodzakelijk was voor de welvaart van de kolonie.

Kenmerkend voor het Katholicisme in Frans Canada is ook het ultra-montanisme, d.w.z. de absolute gehoorzaamheid aan de Paus in Rome. De kerk in de Nieuwe Wereld voelde zich van het begin af aan niet zo zeer verbonden met die in het moederland als wel met "de Heilige Stoel".

Godsdienst en onderwijs waren uiteraard ook onafscheidelijk verbonden en heel het denken lag onder het beslag van de kerk.

Het Seminarie in Quebec, gesticht door Laval in 1663 voor de opleiding van priesters, was het begin van de tegenwoordige Laval-Universiteit.

In de kleine wereld van de kolonist speelde de dorpspastoor een grote rol — hij was de leidsman, vriend en beschermer.

De macht van de kerk strekte zich veel verder uit dan de geestelijke zaken, de helft van het land behoorde aan de kerk. Dat betekende een solide financiële basis én invloed.

Wat een verschil tussen de Franse kolonies langs de St. Lawrence en de Engelse aan Amerika's oostkust. In Frans Canada was weinig verlangen naar religieuze onafhankelijkheid en zelfbestuur, of naar nivellering van de sociale verschillen, wat zo kenmerkend was voor de kolonies van Engels origine. In de laatsten was een sterke drang naar democratie en vrijheid. New France stelde haar vertrouwen in gezag en orde, ze beklemtoonde de plichten, niet de rechten van een mens.

Er is veel veranderd in Frans Canada sinds de dagen van bisschop Laval en de gouverneur Frontenac. De moderne samenleving in de provincie Quebec heeft gedeeltelijk haar autoritair en hiërarchisch karakter verloren, democratie en zelfbestuur hebben zich ontwikkeld, en omstreeks 1850 werd het seigneurale stelsel afgeschaft. Maar het heeft veel van zijn oude karakter bewaard.

Misschien geeft de overpeinzing van een vrome dorpspastoor, Pater Beaubien, in het boek "Two solitudes", geschreven door Hugh Mac Lennan, wel ongeveer weer wat er leeft in de harten van velen in Frans Canada.

"Hoe konden Franse Canadezen — de enige werkelijke Canadezen — zich verplicht voelen loyaal te zijn ten opzichte van een volk (Engeland) dat hen had overwonnen en vernederd, en dat nog wel Protestant was? En Frankrijk zelf was niet beter; ze had haar kinderen in Canada, meer dan anderhalve eeuw geleden, in de steek gelaten temidden van sneeuw en ijs langs de St. Lawrence en omgeven door hun vijanden: ze had haar wettige koning vermoord en was atheistisch geworden. En Pater. Beaubien wist zeker dat een volk, als het God verliet, getuchtigd zou worden. En Frankrijk werd nu getuchtigd. Maar Frans Canada was nog steeds God's akker, een seminarie van parochies, waar nog steeds het zuivere oude Frans werd gesproken van de Normandische voorvaders en de strijd van de Tegen-Reformatie werd voortgezet. Laat de rest van de wereld zichzelf vernietigen door oorlog, elkaar bedriegen in het zakenleven, de vrede verstoren door nieuwe uitvindingen en de dwaze Amerikaanse jacht naar geld. Quebec bleef gedachtig aan God en aan haar eigen ziel, en dat was alles wat ze nodig had."

Telkens weer als we zo'n samenleving onder de suprematie van de Roomse Kerk van dichtbij bezien, valt het ons op hoezeer ze verschilt van een samenleving waarin de Reformatie haar invloed heeft doen doen gelden. De Reformatie heeft de mens weer persoonlijk verantwoordelijk gesteld voor het aangezicht van God. De kerk kon het uiteindelijk voor hem niet in orde maken. Deze verantwoordelijkheid heeft ook het hele levensaspect veranderd. En het heilzaam licht van het Evangelie verdreef de duisternis der superstitie en deed het Kruis weer zien als onze enige hoop. Bij alles wat ons boeit in Frans Canada, haar trots verleden, haar eeuwenoude tradities, is het dit wat ze het meest nodig heeft — de weg naar dit licht!

THE CHANCE

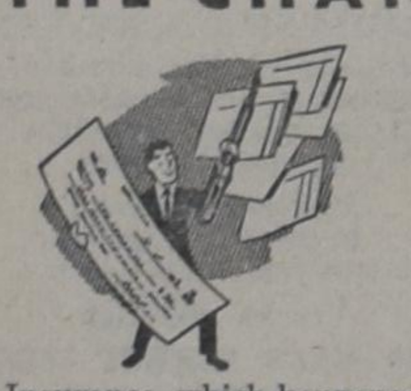

Mr. X at Y. had a visitor, a smooth talking Medical Insurance Salesman. He was a friendly man, explaining to Mr. X. why the family needed a better, more broader Medical Insurance Plan. And at the end of the evening, the visitor left with a signed contract and a cheque. Mr. X. wrote to his old Insurance to cancel his policy and asked for a refund of the premium paid in advance. The old Insurance, which happened to be the Christian Reformed Church Co-op. Med. & Hosp. Society, paid him the refund and cancelled his policy.

Four months later Mr. X. had a claim and forwarded the doctor's bill to his New Insurance Co. He got word back, that his claim was refused on the grounds that the case must have been in existence before he became a member, although the treatment was after he became a member. Mr. X. wrote back, that this was not the case, but to no avail, the Ins. Co. refused to pay the claim. That was quite a disappointment for Mr. X., who thought that he was now covered for everything. That same day he wrote a letter to the Chr. Ref. Church Co-op. Med. & Hosp. Society, asking if it was possible to join again.

Mr. X. is now a member again of the Chr. Ref. Church Co-op. and pays $ 34.00 a year premium for the Surgical Plan and $ 12.00 a year for Plan B, which covers Doctor's Hospital Visits and Diagnostic X-Rays. Quite favorable against the premium of $ 150.00 a year, which the New Ins. Co. had charged. By comparing the benefits it was proven that the Surgical Benefits of the Chr. Ref. Church Co-op. were much higher than those of the New Insurance Co.

☆

Why this story? In the first place it is a warning to all our members not to change Insurance Companies before a good investigation and comparison between benefits and premium is made.

And in the second place for you readers, who are not a member of the Chr. Ref. Church Co-op., to compare the benefits and premium of our Insurance with your present policy. Why pay $ 150.00 a year, if you can have the essential benefits for only $ 46.00 a year?

Please ask for our information booklet.

— — — — — — — — — — — — — — —

CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OP. MEDICAL AND HOSPITAL SOCIETY.
Box 473 — Hamilton, Ont.
Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.
NAME: ....
ADDRESS: ....

Only for residents of Ontario.

Ga op de snelle en genoeglijke wijze naar

HOLLAND

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen; een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

NAAR COBH · LE HAVRE · LONDEN · AMSTERDAM · BREMERHAVEN

VANUIT MONTREAL: 17 Mei, 7 en 28 Juni, 19 Juli, 9 Augustus*, 30 Augustus*, 20 September*, 11 Oktober*. Voordelig Seizoen*

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

751 Victoria Square, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

Geheel nieuwe opleidingsmethoden voor autorijden

(Can. Scene) — De Toronto Club van de Ontario Motor League heeft een geheel nieuwe cursus op touw gezet voor a.s. automobilisten, waarbij een cursus in het rijden is inbegrepen, tegen de prijs van $48.50, of ongeveer een derde van de leskosten bij private rijscholen. Deze onderneming van de Ontario Motor League heeft tot doel een grondige automobilisten cursus te verstrekken — niet slechts een training in de wijzen van rijden. Er wordt echter gebruik gemaakt van de meest moderne methoden. Zo zijn er bijvoorbeeld "Drivo trainers" in de klassen opgesteld, overgenomen uit de tweede wereldoorlog, waar ze gebruikt werden (en nog steeds worden) voor de opleiding van piloten. Deze Drivotrainers bestaan uit de stuur- en rijinrichtingen van een auto en zijn zo realistisch, dat een leerling kan voelen wanneer de koppeling pakt; de snelheidsmeter werkt en er is zelfs een spiegel achter hem om een achterraampje te suggereren voor het oefenen in het achteruit rijden. De leerling rijdt zijn stilstaande wagen langs wegen, die hij voor zich ziet op een filmscherm. Hij moet reageren op de aan hem getoonde situaties en zijn manier van rijden wordt opgenomen.

Deze manier van lesgeven heeft behalve het feit, dat de leerling het gevoel krijgt van het rijden zonder de spanning van werkelijk in het verkeer te zijn, vele andere voordelen. Ten eerste kan hij zich oefenen in de verschillende handgrepen tot hij het bijna automatisch doen kan. Ten tweede kan hij zijn fouten bestuderen en gedeelten van de film kunnen opnieuw gedraaid worden om hem een kans te geven het nog eens te proberen. Ten derde kan men op een film situaties scheppen, waarin een leerling zich normaal nooit onder leiding voor zou kunnen oefenen. Eén van de films creeert bijvoorbeeld verschillende van die onverwachte noodtoestanden, die een snelle, intelligente reactie eisen. En een nieuwe, juist klaargekomen film geeft de leerling de kans zich te oefenen in het rijden op ijs en sneeuw — op een bepaald punt begint de auto te glijden en moet de leerling proberen er uit te sturen. Ook is het de enige cursus, waarbij ook eenmaal 's avonds gereden moet worden. De cursus bestaat uit 21 lesuren in de klas, 8 uren achter het stuur en 16 uren observatie met een instructeur in een auto in het werkelijke verkeer. De OML legt de nadruk op belangrijke rijmethoden en opvattingen, en beperkt de theorielessen niet tot het onderwijzen in de juiste antwoorden van het schriftelijk deel van het rijexamen.

Ook herhalingscursussen worden gegeven voor hen die hun kennis wat op willen halen. Een speciale herhalingscursus is ontworpen voor personen boven de 65. Deze cursus kost $32.50 en omvat 4 lesuren met de Drivotrainer, 4 uur achter het stuur en 8 uur observatie.

Eén van de dingen, waar men naar streeft is het aantrekken van etnische groepen in de stad. Men is daartoe van plan indien nodig tolken of twee-talige instructeurs voor handen te hebben. Slechts personen, die de 21-jarige leeftijd hebben bereikt, worden toegelaten.

De Toronto Club van de Ontario Motor League garandeert echter niet, dat men na het volgen van de curses het rijbewijs zal behalen. Verschillenden zullen misschien meer oefening nodig hebben (niet iedereen leert even snel). Het OML Driver Education Program is een niet-commerciele onderneming en dergelijke cursussen worden thans opgezet door de Manitoba Automobile Association, de Quebec Automobile Club, de Maritime Motor League, de Saskatchewan Motor League en de Alberta Motor Association.

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**

bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 125 N. Front, ED 6-6169

Jaarfeestenseizoen

Ieder jaar bega ik weer dezelfde vergissing. Zo tegen het eind van Maart zeg ik tegen mijn vrouw:

— We zijn klaar met de huisbezoeken. Nu gaat het wat rustiger worden en kunnen we meer avonden thuis zijn.

— Man, je weet wel beter, antwoordt Katrien dan steevast. En ze heeft gelijk: Ik weet beter. Want nauwelijks heb je als ouderlingen van de gemeente met of zonder je dominee huisbezoeken gedaan of een andere tijd- en avondrovende bezigheid doemt op: het bijwonen van jaarvergaderingen. Merkwaardigerwijze schijnen alle verenigingen en organisaties in Maart of April jarig te zijn, en als ze het niet zijn, doen ze toch alsof, omdat ze het vergaderseizoen met een feestelijke bijeenkomst willen besluiten.

Nu ben ik een man van feesten. Ik houd van vrolijkheid en gezelligheid. Maar zoals je ingewanden van streek kunnen raken van veel voortreffelijk voedsel, zo kun je ook op het punt van jaarfeesten teveel krijgen van het goede.

We hebben de jaarvergadering van vrouwenvereniging afdeling A, waar ik heen mag als afgevaardigde van de mannenvereniging; het feest van de dames van afdeling B, dat ik dien bij te wonen als echtgenoot van een der leden, Mrs. Katrien Dof; voorts hebben we de jaarlijkse feestelijke bijeenkomst van de mannenvereniging, de reciteerclub, de "kleine" jeugdclubs (gecombineerd), de Christelijke schoolvereniging, de Christelijke arbeidersorganisatie, en niet te vergeten de feestavond van de young people's societies. Van het zangkoor en de muziekvereniging heb ik nog niet gehoord; maar die zullen ook nog wel feestavonden uitschrijven.

Op de mannenvereniging heb ik wel eens voorzichtig voorgesteld, om onze jaarvergadering te combineren met die van de vrouwen. Maar sommige broeders keken me vermanend aan, alsof ik iets onzedelijks had gezegd, de meerderheid was van mening, dat zulks "natuurlijk" niet kon.

Katrien, die blijkbaar even naief is als ik, heeft al eens onnozel voorgesteld, om het jaarlijkse feest van afdeling A der vrouwenvereniging te combineren met die van de andere afdeling. Maar toen had men de dames moeten horen! Had Katrien dan helemaal het verleden vergeten? Wist ze dan helemaal niet meer, dat de zusters indertijd in onvrede uit elkaar waren gegaan, en dat er diepgaande verschillen waren?

— Maar, zo sprak de secretaresse (dat is Katrien) halsstarrig: — Als A jaarfeest heeft, is haast heel B als gast aanwezig, en omgekeerd ook! Zo erg schijnt het verleden ons toch niet meer te plagen. Maar ze kon praten als Brugmans: twee vrouwenverenigingen waren het en bleven het!

En zo maken we ons aan het slot van het verenigingsseizoen op om te jaarvergaderen, avond aan avond, totdat onze kaken stijf staan van het lachen om de gebruikelijke grappen en onze oren tuiten vanwege de menigte jaarverslagen en penningmeesterrapporten.

Overigens ben ik heel dankbaar, dat er de laatste jaren twee aanmerkelijke verbeteringen zijn ingetreden in het jaarfeestenseizoen:

1. op Zaterdagavond wordt er niet meer gejaarfeest;

2. de jaarvergaderingen zijn geen toneelvoorstellingen meer, maar laten wat van het eigenlijke werk van de verenigingen zien.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Dat de vergaderlokaliteiten van onze kerk op Zaterdagavond leeg en verlaten zijn tot vreugde des kosters hebben we te danken aan ons Christelijk muziekcorps Excelsior. Dit corps, waarin twee van mijn zonen blazen, gaf twee jaar geleden op een Zaterdagavond een jaarfeest plus uitvoering. Men had een breed opgezet programma. Het muzikale gedeelte was lang, doch voortreffelijk. Muzikanten en gehoor waren ademloos! Maar na de pauze, die ook niet bepaald kort was, hadden de leden van de vereniging nog een "stukje", zijnde 'n blijspel in vier bedrijven, dat een daverend succes was, maar eerst na middernacht was afgelopen. Toen was het dus Zondag geworden. In allerijl werd derhalve de geslaagde meeting besloten met dankgebed, waarna het corps inzette: " 'k Wil U, o God, mijn dank betalen . . ." Bij het woordeken ". . .avondlied" zagen meerderen op hun horloges, om te ontdekken, dat de feiten anders lagen: Het was reeds morgen. Er is bepaald weinig terecht gekomen van een Christelijke voorbereiding voor de Zondag. Vooral de koster begon de dag des Heren niet erg opgewekt. Tot twee uur in de nacht is hij met zijn vrouw bezig geweest, om alles weer in gereedheid te zetten voor de Zondagse activiteiten. Dit heeft er toe geleid, dat de kerkeraad besloten heeft: Van nu voortaan geen jaarfeesten meer op Zaterdagavond. Het behoort tot een goede Christelijke levensstijl, dat men zich behoorlijk en rustig voorbereidt voor het feest van de Zondag.

Dat was het einde van de Zaterdag-feesten, hoewel er aanvankelijk heel wat oppositie was tegen dit franke kerkeraadsbesluit. Het merkwaardige was, dat de oppositie geleid werd door sommigen, die anders overal afval en gevaar in zien. Het kan verkeren!

Sinds die tijd zijn toneelstukken tijdens jaarvergaderingen ook niet zo populair meer onder ons. Dat komt mede door onze jonge reciteervereniging, die geweldig enthousiast is en elk jaar een prachtige uitvoering geeft (niet op Zaterdagavond natuurlijk). Tegen zoveel toneelkunst kunnen de andere verenigingen niet op. Het blijde gevolg is weer, dat men op de jaarvergaderingen van vrouwen-, mannen- en jeugdverenigingen meer dingen te horen krijgt, die passen bij het karakter van de vereniging.

Het is wel een verbetering in onze kringen, dat de gewone clubs en verenigingen zich niet zo dikwijls meer wagen aan die lange, Hollandse, "Christelijke" toneelstukken of samenspraken. Een jaar of wat geleden kon je haast nergens komen, of een groot drama of blijspel in zoveel bedrijven werd opgevoerd door de feestvierende vereniging. Meestal waren het drama's, waarin de hoofdpersoon krachtdadig en gewelddadig werd bekeerd. Deze hoofdpersoon was meestal een jongeman, die zijn Christelijke omgeving de rug toekeerde en een bandeloos leven ging leiden; of het was een liberale, rijke en gierige boer, die alle dominees van zijn erf af stuurde en alleen voor zichzelf leefde, totdat hij tot inkeer kwam toen zijn boerderij tot de grond toe afbrandde.

Zo waren er enige jaren geleden onder ons tijdens het jaarfeestseizoen heel wat verloren zonen, die berouwvol huiswaarts keerden, en een groot aantal Nederlandse boeren, die tengevolge van brand en waterschade tot inkeer kwamen.

Deze periode ligt nu achter ons en daardoor is het peil van onze jaarfeesten er op vooruit gegaan.

Alleen in de grote dorpsgemeente bij ons in de buurt had men dit jaar nog een samenspraak in drie bedrijven tijdens het jaarfeest van de jeugdverenigingen. Het was een blijspel, dat een bijzonder succes is geweest. Zo vertelde me tenminste Gerrit Oostenbrink, een farmer daarvandaan, die ons elke week eieren levert. Nu moet ik erbij zeggen, dat Gerrit overdrijven kan en een rijke fantasie heeft. (— Bijna even rijk als jij, zegt Katrien tegen me.) Maar toch is het verhaal te merkwaardig om het onvermeld te laten:

De jeugd op G.G. van de naburige kerk voerde dan een blijspel op verleden week. Het was een stuk met bijzondere attracties. Het ging over de bekoorlijkheid van het farmersleven en de vreugde van de lente. Tot groot vermaak van het talrijke publiek verschenen twee jonge, krijsende biggetjes op het toneel als symbool van de lente.

Maar nog groter was de vreugde en de waardering der toeschouwers, toen plotseling in het tweede bedrijf een jonge koe het podium betrad. Het beest speelde zijn rol voortreffelijk en hoorde ook helemaal thuis in het blijspel over het farmersbestaan. Maar of het beest nu een hekel had aan het lachende publiek of dat het zenuwachtig werd of dat het plotseling de koeienrol vergat, zal niemand ooit kunnen uitmaken; in ieder geval, dit geschiedde: plotseling overtrad de koe een van de eerste regels van de toneelkunst: zij ging met de rug naar het publiek staan. Doch dat niet alleen: Ze begon een klaterende vrije bijdrage te leveren, die nergens op het feestprogramma stond, tot hijgend genoegen van het publiek, tot grote verwarring van de spelers, en tot woede van de koster.

Het blijspel moest een half uur onderbroken worden . . .

Aldus vriend Gerrit.

Mogen al onze mensen dit seizoen prettige, stichtelijke jaarvergaderingen hebben. Dit is de wens van

Arie.

To the Editor:

Government grants for education

Dear Sir,

I hope we all have read about the proposed new policy which is outlined in the Ontario Provincial Educational Program, commencing in 1964.

We have also read about the Roman Catholic action to obtain equality in the cost of education.

In my opinion this government should receive praise for this step into the right direction. More could be said about it.

I am disappointed, however, that we did not read anything about this matter in C.C. I am also disappointed that we have not been able to hear the voice on any church of Reformed persuasion in this important matter. The United, Anglican and Presbyterian churches have expressed themselves. We cannot agree with them on their views

Did we not lose an opportunity by not raising our voices? Was there not a splendid opportunity to proclaim the "Word" to the Government: "Thus saith the Lord?" What is it what God asks from the government? Is it not to do right and justice ,and to do this for the Lord's sake, since He is the Giver of all authority?

We cannot agree with the points of the other churches, but I believe there was room for a real different message.

Time and again we hear that we have to witness as persons and as organizations ,and rightly so. Why not as churches- Here was an opportunity to point out the real implications of freedom of religion. Why stand aside in such an important matter?

Essex, Ont. Joh. Pluimers

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

Libby's
weet hoe echte
ZUURKOOL
in te maken!

Heerlijk met Kip
Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

Four Seasons Travel (OSHAWA)
57 King St. East, Oshawa
Tel. 728-6201, OSHAWA - WHITBY, - BOWMANVILLE
Wij zijn professionals in het reiswezen en garanderen de laagst mogelijke prijzen per **schip** of **vliegtuig**. Onze service is absoluut gratis.
JAN KESSLER HANS HAAGMANS

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(24)

De rest van het voetbalseizoen vloog gewoon voorbij. En daarmee naderde ook het einde van Randall's officiële functie als assistent trainer. De laatste weken deed hij erg hard zijn best om zijn achterhoede in topvorm te brengen en te houden.

Na de geweldige overwinning op North Central, het keerpunt in Wharton's voetbalgeschiedenis, versloegen ze het ene team na het andere, zoals Bruce al voorspeld had. Alleen in de laatste wedstrijd leden ze een nederlaag en dat kwam ook nog hoofdzakelijk omdat Hunter zich danig bezeerde en uitviel. En de duidelijke vooruitgang van de ploeg werd voor een groot deel op Randall's rekening geschreven.

Geen wonder dus dat hij gevraagd werd een toespraak te houden op het fuifje dat aangericht werd ter ere van de overwinnaars toen het seizoen voorbij was. Hij kreeg de ereplaats op het programma als de laatste spreker van de avond. Toen hij dat hoorde nam hij zich meteen voor om zijn speech zo kort mogelijk te houden om niet vervelend te worden.

Het feestje vond plaats in de laatste week van November en de middag ervoor maakte hij een forse wandeling onder een grijze lucht met harde wind, langs grauwe velden waarvan de oogst was binnengehaald. Op zo'n wandeling kon hij altijd het best een toespraak voorbereiden.

Eigenlijk mocht hij wel graag in het publiek spreken. Altijd al sinds hij als kleine jongen voor het eerst op een bruiloft iets had gedaan. Alleen vlak voor hij het podium op moest werd hij zenuwachtig, of wanneer hij de juiste woorden niet wist te vinden.

Toen hij weer thuis kwam passeerde hij de kapel. Het werd al schemerig en in het westen werd een grijze deken getrokken over het laatste licht. Vanuit alle vensters straalde al kunstlicht.

Toen hoorde hij het orgel: zware, bijna weemoedige klanken in het geheimzinnige donker achter de hoge boogvensters.

Zonder zich te bedenken liep hij er heen, nieuwsgierig. Het gebeurde dikwijls dat er op het orgel van de kapel geoefend werd, maar nooit op deze tijd en zeker niet in het donker. Terwijl hij nog dichter bij kwam herkende hij de melodie van Handel's Largo.

Geruisloos opende hij de deur en liep achterom naar de trap van de orgel-galerij. Het was bijna pikdonker hier. Terwijl hij de trap opliep zwollen de statige klanken aan in het crescendo, zodat niemand hem aan kon horen komen. Eenmaal boven ontwaarde hij achter het klavier een meisjesfiguur. Ze oefende niet, ze speelde blijkbaar uitsluitend voor haar genoegen.

Voordat de echo van het laatste accoord weerklonken was onder de gewelven, had Randall haar herkend: het was Fay die daar speelde. Ze zat nu peinzend voor zich uit te staren, haar vingers nog bewegend over de toetsen als zocht ze in de harmonische warreling van klanken de inspiratie voor een nieuwe melodie.

Met opzet maakte hij wat gerucht dat boven de muziek uitklonk en onmiddellijk keerde ze zich om.

"Gunst Fay," zei hij rustig, "ik wist niet dat je ook orgel speelde."

Zij herkende zijn stem nog voor ze zijn gezicht ontwaarde en onderbrak haar spel.

"Heus, ik doe het alleen maar voor m'n eigen plezier."

"Dan zit er toch werkelijk ook echte zelfzucht in je," wierp hij tegen. "Toe, speel nog wat door, Fay, laat mij er ook maar eens van genieten." En hij ging erbij zitten.

"Vind je het niet idioot sentimenteel, hier zo in het donken te spelen? Ik speel graag in de schemer; dan kan ik met het orgel veel meer doen dan met een piano."

"Dat is helemaal niet sentimenteel; dat is je artistieke gevoel. Toe, speel nog wat."

De hoge vensters stonden als lichte panelen in het donker. De witte toetsen glansden vreemd in het duister en opnieuw vulde ze de lege ruimte beneden met gedragen klanken. Hij verbaasde zich over het gemak waarmee ze registers in- en uitschakelde, waarvan hij in het donker niet eens de knoppen kon zien. En terwijl hij luisterde sloot hij zijn ogen. Hij had nooit zo diep de vrede gevoeld, de onuitsprekelijke rust die muziek kan geven. Het was veel te gauw uit en toen vroeg ze hoe laat het was.

"Vijf uur," zei hij, nadat hij een poosje aandachtig naar de wijzers van zijn horloge had getuurd.

"Nee!" riep ze uit. "Vijf uur, dan moet ik maken dat ik weg kom. Ik moet nog van alles doen voor vanavond. Maar ik kom vanavond naar jouw speech luisteren. Is dat niet enig?"

"Het is verschrikkelijk, vrees ik," antwoordde hij, zich afvragend waarom ze dat zo zei. Bruce zou toch ook spreken.

"Heb je je toespraak al klaar?" vroeg ze nieuwsgierig.

"Wel zo ongeveer."

Onder het aankleden bleef hij plotseling zitten, z'n overhemd nog half open. In gedachten herhaalde hij haar woorden: "Vanavond kom ik naar jouw luisteren." Er was een glimlach op zijn gezicht. Hield ze werkelijk van hem? Hij had zo weinig gelegenheid gehad met haar te praten na die avond in Chicago. Maar hij had veel nagedacht. Hij was zelfs vrij geregeld naar de wekelijkse gebedssamenkomsten gegaan, en ook naar de kerk 's Zondags. Maar hij was toch nog steeds sceptisch gestemd tegenover al dat gedoe. Z'n vorige professoren en ook de meeste van zijn vrienden, waren bijna zonder uitzondering openlijk ongelovig. Ze gingen er zelfs prat op en beschouwden hun ongeloof als het kenmerk van ware cultuur en ontwikkeling. En bijna vanzelfsprekend had hij eenzelfde houding aangenomen; eigenlijk was hij gewoon onverschillig.

Zijn ontmoetingen met Fay waren de enige ogenblikken waarin hij die onverschilligheid niet kon handhaven, en ze werden dan ook altijd gevolgd door ogenblikken van zulk een pijnlijk zielsconflict dat hij maar al te graag de draak ging steken met alles wat naar godsdienst zweemde.

Niet dat hij innerlijk geen behoefte voelde aan godsdienst. Integendeel, zijn Schotse aard ging als vanzelf uit naar de diepe vraagstukken van godsdienst en wijsbegeerte. Als jongen had hij de catechismus uit het hoofd moeten leren en zelfs nu nog kon hij hele stukken opzeggen. Maar in zijn eerste studiejaren was hij tot de conclusie gekomen dat er een eindeloze variatie was van allerlei geloof; en omdat je toch nooit zeker wist welk geloof het juiste was kwam het er immers ook niet veel op aan wat je geloofde. En als het er niet veel op aan kwam wat je geloofde dan kon het ook niet veel uitmaken als je helemaal niets geloofde. In tegenstelling tot deze vage redeneringen rondom het onderwerp godsdienst vond hij in zijn wetenschappelijke studies scherp omlijnde denkbeelden van de waarheid. Daar wist je, wat je wist. En toen de wetenschap hem vertelde dat het menselijk geslacht zichzelf had voortgebracht vanuit de lagere levensvormen gedurende miljoenen jaren van schifting en ontwikkeling, en toen hem daarvoor "bewijzen" waren gegeven in de vorm van schema's en tekeningen en museumstukken, toen was hij gezwicht voor de overweldigende kracht van het bewijsmateriaal; toen was hij tot de conclusie gekomen dat langs deze denkweg een mens tenminste harde grond onder voeten kreeg, onomstotelijke feiten. Hij had intussen niet opgemerkt dat de wetenschappelijke boeken elke tien jaar herzien moesten worden; dat alleen enkele grondwaarheden werkelijk gehandhaafd konden worden en dat deze grondwaarheden met evenveel recht tot het christelijk geloof konden leiden.

Het irriteerde hem vaak dat de studenten hier zo pedant zeker waren van hun zaak. Ze hadden dezelfde wetenschappelijke boeken die hij had bestudeerd, maar ze waren dwaas genoeg die boeken te interpreteren aan de hand van wat oude geschriften van een stuk of wat halfzachte Joden, inplaats van ze nuchter te bekijken. Als het er op aan kwam dan waren ze zelf halfzachte idioten. En toch klopte die conclusie ook weer niet.

Je kon Fay Thurston geen halfzachte idioot noemen; en Bruce al evenmin. Craig ook niet. Hij ging al zijn vrienden hier na. Op een enkele uitzondering na waren ze allen eigenlijk enige typen. Ze hadden dezelfde pleziertjes en tegenslagen, dezelfde mogelijkheden en gevaren als ieder ander; maar ze leefden met een hoger ideaal, met een onverklaarbare rust, een moedige beslistheid. Hij kon het niet rijmen.

Maar aan de andere kant was hij al zo verstard in zijn eigen denkwijze dat hij zichzelf er niet toe brengen kon om die aan een open en eerlijke inspectie te onderwerpen.

Maar nu had hij daar immers ook geen tijd voor. Haastig verdreef hij al die muizenissen uit zijn hoofd en maakte zich klaar voor het feestje.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Gratefully aware of the responsibility with which God has blessed us, we wish to announce the birth of our firstborn, a son

H. WESLEY ALLAN

Born: March 12, 1963.

Wietse and Kathryn Posthumus.

310 High Mountain Road,
North Haledon,
New Jersey, U.S.A.

We are happy and thankful for God's gift, our daughter

HEATHER CHRISTA

born March 30, 1963.

Rev. and Mrs. Harry Mennega.

8 Rosemount Ave.,
Armdale,, Halifax Co., N.C.

We are happy and grateful to announce the birth of

THEODORE HARRY

Mr. & Mrs. K. de Boer.
Jane, Mildred and Alice.

April 7, 1963.

R.R. # 2,
Hannon, Ont.

Thankful unto the Lord, the Giver of Life, we announce the birth of our son

JAMES EDWARD

Martin & Christine Herrewijnen (nee Wesseling).

April 11th, 1963.

204 Owen Street,
Simcoe, Ontario.

With thanks to God we are happy to announce the birth of our daughter

WENDY

Mr. & Mrs. K. Koenes.

A sister for Terry.

April 11, 1963.

Toronto 18, Ont.
16 Winslow Street.

De Here gaf ons twee dochtertjes. De Here heeft één van hen weer tot Zich genomen. De Naam des Heren zij geloofd.

Mr. & Mrs. H. Schotanus.

R.R. # 9,
Dunnville, Ontario.

Twee Bus Melkcontract

57 Acre goed land. 7 kamer huis, met badkamer. Barn en nieuw melkhuis. 12 beste koeien, 4 pinken, 3 kalveren.

Tractor, ploeg, zaaimachine, maaimachine, melkmachine en melkkoeler. (Geen bulk).

Niet ver van christelijke school en kerk. Vraagprijs voor alles: $ 18.000.00 met $ 4.000.00 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

We hebben meer farms te koop.

TH. HORZELENBERG
(weduwnaar van Josina Van Hekezen)

en

NEL MAAN

geven U kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden D.V. op Woensdag 24 April a.s. te 2.00 uur in het Stadhuis, Burgemeester de Monchyplein te Den Haag.

Kerkelijke bevestiging om 3.00 uur door de Weleerw. Heer Ds. K. Welbedacht in de Noorderkerk, Schuytstraat 11, Den Haag.

April 1963.

Den Haag, Obrechtstraat 71A.
Hamilton, Ont., 115 Claremont Drive.

Gelegenheid tot feliciteren op Zaterdag 11 Mei van 3 tot 5 uur en van 7—9 uur n.m.

With thanks to God we will gratefully remember on April 20th, the 30th wedding anniversary of our parents

ANDRIES POSTHUMUS
and
HERMINA POSTHUMUS—NACHTEGAAL

We pray that God will bless them and spare them for many years to come.

Weitse & Avelina Posthumus, Ottawa.
Rita & Tom Taylor, Newmarket.
Hennie & Joe Hilverda, Oakville.
Leni Posthumus.
Peter Vander Kooij (engaged), Holland Marsh.
Helen Posthumus, Owen Sound.
Herman & Andy, Desboro.

R.R. # 2, Desboro, Ont.

Alleenstaande weduwe, 56 jaar, zoekt plaatsing als

HUISHOUDSTER

Chr. Reformed. Liefst Alberta. Br. onder no. 1592, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat, B, Hamilton, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Heden nam de Heere tot Zich in Zijn heerlijkheid onze geliefde broeder en zwager

JACOB VAN GEEST,

in de ouderdam van 63 jaar.

"En Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen."
(Openb. 21:4).

De Heere trooste onze schoonzuster en haar kinderen.

Nederland:
Naaldwijk:
D. van Geest.
C. van Geest—van den Berg.
's-Gravenzande:
W. van Geest.
M. van Geest—Den Boer.
De Lier:
Wed. M. Ridder—van Geest.
Voorburg:
J. J. Kuyvenhoven.
W. Kuyvenhoven—van Geest.
Maasdijk:
L. van Geest.
G. van Geest—Vreugdenhil.
Canada:
St. Catharines, Ont.:
C. van Geest.
J. van Geest—Van Buuren.
St. Catharines, Ont.:
W. van Geest.
M. van Geest—van der Lugt.
en Neven en Nichten.

St. Davids, Ont.
3 April 1963.

Op Zaterdag 13 April 1963 is, in zijn Heer en Heiland, na een kortstondig lijden overleden onze geliefde man en vader

ZWERES JAN BENSCHOP,

op de leeftijd van 72 jaar.

Mrs. W. Benschop.
John.
Len.
Dickie.

R.R. 4,
Bowmanville, Ont.

Het behaagde de Heere tot Zich te nemen op de morgen van Paaszondag ons geliefd medelid van de mannenvereniging "Onderzoekt de Schriften" te St. Thomas, Ont.

J. NUSSELDER,

op de leeftijd van bijna 70 jaar.

"Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams."
Openb. 19:9.

Namens de mannenver. voornoemd:
E. Wijmenga, Secr.

St. Thomas, 14 April 1963.

LAKE MUSKOKA

375' prachtige meeroever, zand strand, 4 acres, 8-kamer huis, bewoonbaar in alle seizoenen, plus 3-kamer cottage. Geschikt voor kerkgroep of andere groepsexploitatie. $ 37.500. HI 7-5041 of P.O. Box 4, Don Mills, Ont.

Wanted:

3 MARRIED MEN AND 2 SINGLE MEN

for gen. farm work on dairy farm or on cash-crop farm. Good wages and separate houses for married men. Contact: Alliston Chr. Ref. Church, Rev. G. Bieze, P.O. 61, Everett, Ontario.

Wanted:

GIRL

20 years or older for light domestic work in doctor's family with 4 children; three at school. Free room and board and $ 135.00 monthly. Write or phone collect Mrs. Winberg, 280 Glencairn Ave., Toronto, HU 9-4677.

Gevraagd in St. Catharines, Ont.:

EEN GOEDE PAINTER

(liefst met Hollandse ervaring). Brieven onder No. 1593, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale:

MODERN DAIRYFARM

Complete business, cattle, machinery, etc., very good building. 1400 lbs. daily milk quota, which can be increased. Suitable for 2 families or 1 large family. Located in Western Ontario, close to Chr. Ref. Church and Chr. School. Write inquiries to number 1594, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop aangeboden:

GEKOELDE TOONBANK

vitrine toonbank, werktafels, gehaktmachine, snijmachine, electr. weegschaal, stands etc. Bovenstaande is in eerste klas conditie. Prijs billijk. P. Altenburg, 684 Downie Street, Stratford (Ont.). Tel. 271-9032.

Summer resort in Wasaga Beach zoekt

SERIEUS HOLL. MEISJE

voor Juni, Juli en Aug., in Holl. gezin, om te assisteren in huish. Leeftijd 16 jaar of ouder, vast salaris plus kost en inwoning. Brieven onder no. 1595, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale: Quantity of

GREENHOUSE GLASS

Call NO 2-8771, Stoney Creek, Ont.

Wanted:

SINGLE MAN OR BOY

at dairyfarm. John Dewitt, R.R. 3, Dundas, Ont. Phone MI 8-3300.

Doctor's home requires

CAPABLE CHR. GIRL

to live in and help with housework and children. Please write Box 699, Bowmanville, Ont.

Two Christian Reformed girls would like to

CORRESPOND

with two young men between the ages of 20 and 30. Letters with snapshots will be answered first. Send letters to Box # 1591, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For rent:

TWO BEDROOM APARTMENT

80 dollars monthly. Utilities paid. Askin Street, London, Ont. Phone 451-9611 London.

Verzorging van
AL UW REIZEN,
PASPOORTEN ENZ.
W. Vander Beek
623 West 5th St.
Hamilton, Ont.
Tel 385-6930

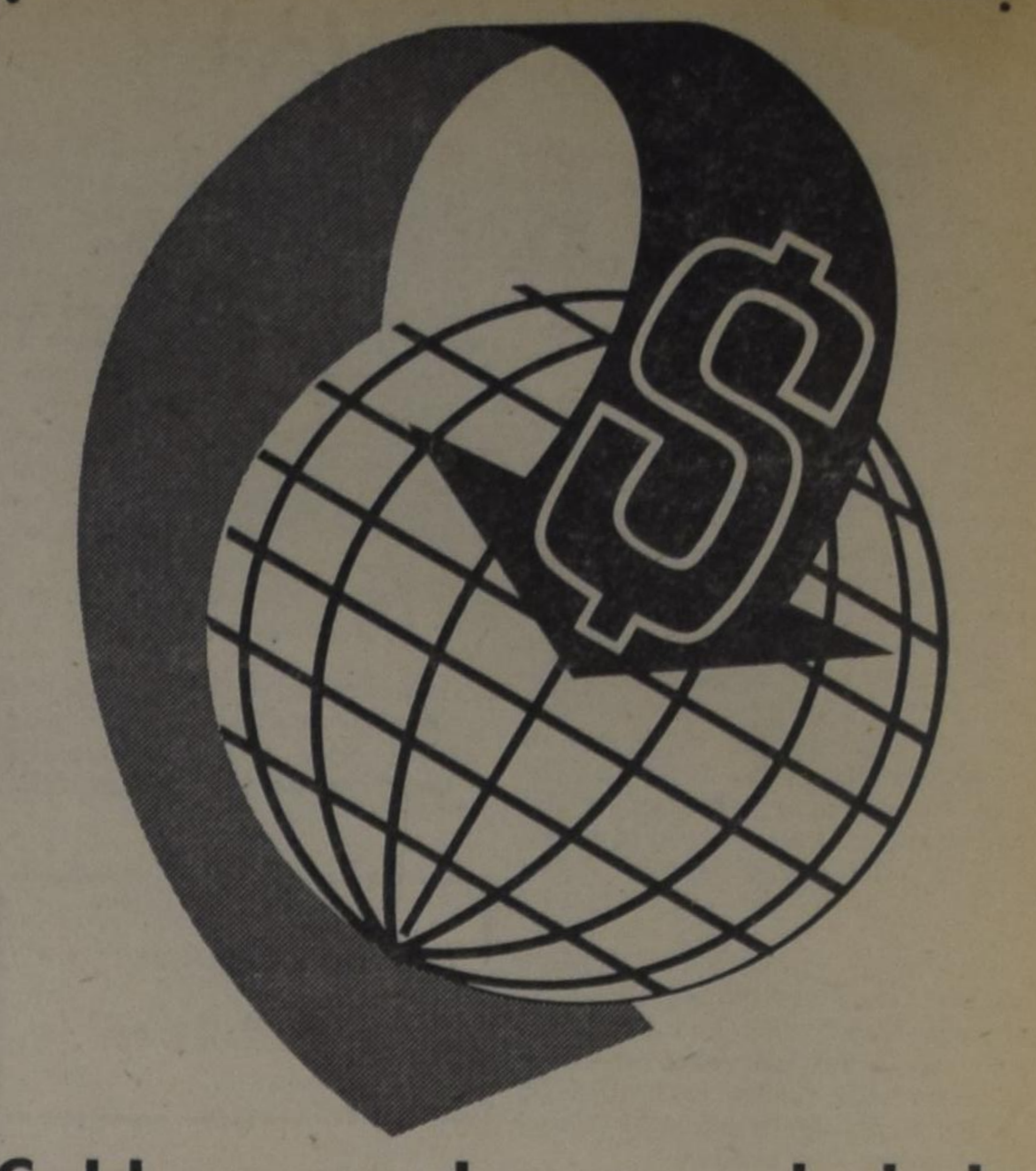

Geld, verzonden over de hele wereld - vlug, veilig

Wanneer U hulp wilt verlenen aan de overkant van de Oceaan, doe het dan op een veilige manier — de manier van de Scotiabank. Canadese dollars, door de Scotiabank verzonden overzee, kunnen worden ingewisseld voor plaatselijk geld tegen het hoogste tarief van de dag, bij een bank, het dichtst bij de woonplaats van Uw familie.
Kom ons vandaag bezoeken en leer meer over de service van deze Scotiabank. Het is DE VELIGE MANIER om geld overzee te zenden!

Scotia BANK
DE BANK VAN NOVA SCOTIA

Talking Business

by D. Van Leeuwen, C. A.

AN APPROACH TO BUSINESS PLANNING

It has often been said in our "free enterprise" capitalistic system that the chief purpose of a business is the earning of a profit. This is true to a certain extent, but let the business man beware of the deeper purpose of his enterprise — he must provide needed goods and services. There are individuals so intent on making profit that they forget this basic fact. The community is not going to provide you with your much desired gains, if you are not prepared to provide a useful product or a useful service, at least not for long. You may interest some people for some time in your pie in the sky, but if you want to be succesful in the long run, you must deliver the goods. In a discussion about business planning let us start off with this basic goal — satisfaction of the customer.

A prosperous business does not materialize by chance. It takes good management, it takes a planner, an organizer, a fellow with an open eye and ear for the needs and desires of the customer. He can take his pick if he wants to fight problems. They all come up at one time or another and he does well to reflect on them beforehand, because unless he has a working knowledge of the angles he cannot plan, he cannot start his course. Besides the first fact of business life — the customer is king — a planner should be prepared to face changing needs among his customers, varying types of social legislation, problems in securing materials, intensity of competition, taxation uncertainties, an ever increasing need for capital to carry him through, and many other factors to make his task complex. It strikes me that you may say this is nice "textbook talk" but what do you mean. By "varying needs" I could think of somebody who has built up a nice business selling horses, finding that his horses have been replaced by automobiles. Social legislation pitfalls are provided in the form of minimum wage acts, workmen's compensation, labor legislation. An example of taxation uncertainties is provided by our present "surtax" on imports. By "increasing need for capital" I think of the successful business man who finds that the more he sells the more capital he needs to carry his accounts receivable and inventories. Without giving more examples we may conclude here that business planing requires more than a good intention to serve the public. Today there is a need for managerial skill, which implies knowledge of these basic elements in busines life.

Business planning calls for analysis of the business factors. It does not matter too much how you want to classify them or in what order you want to discuss them as long as you do not close your eyes to one of the factors. If there is one common weakness in managers it is the reluctance to analyze *all* the business factors. A logical classification of business factors seems to me:

1. THE PRODUCTS

Customer needs are basic for a business. So take a good look at your products. Try to come to a conclusion from the trend in volume of your different lines. Does your competition have the same trends, or do you have the edge in service? Your sales are increasing but only in unprofitable lines. What is the trade opinion of your quality prices, completeness of line? How are your trade marks and brand names? Get the facts straight about your products and you have provided yourself with a basis for sound business planning.

2. THE CUSTOMERS

What is your market? Where is your market? Information about it should come from your own records and from outside sources. Let your internal records provide you with such information of sales by area, by salesmen, by customer, by season, by profitability. A critical study of this information with data you can gather from outside sources as to market potentials, buying habits, competitive activity. technical development, will help you in your marketing policy.

(Continued on page 9)

GARDENERS — Here is an opportunity for an industrious market gardener to purchase about 11 acres of beautiful sandy, market garden soil near Fenwick, situated on paved road near village. A 2-bedroom house also included and a greenhouse 36' x 90' with heating system. Some farm implements go with the property. Asking only $15,000 with $4,000 down.

LARGE MIXED FARM — This one is situated near the village of Wainfleet. 200 acres of fertile black soil of which 175 acres are workable. Excellent brick house fully modern and 40' x 80' barn also in excellent condition. Farm is fully mechanized with the latest type of implements and is priced at $32,000 with a reasonable down payment. The owner is retiring and wants to sell.

FRUIT GROWERS — Here is a once-in-a-lifetime opportunity for you, providing you have some capital available to purchase this set-up. It consists of about 50 acres of clay loam soil along the Welland River of which 27 acres of land have been planted in apples. Altogether about 1200 trees, all in excellent condition. An apple-storage plant — 2 storeys high, measuring 56' x 30' complete with insulation, mechanical refrigeration is included in the price. Also a small 2 bedroom home. Furthermore a farm tractor and other implements, spraying equipment, etc. Asking price $34,000 complete with a downpayment of $11,000. Balance first mortgage.

Contact: MARTIN DEVOS
"REALTOR", 119 LOCK ST. E., DUNNVILLE, ONTARIO
Phone 671 or Res. 552.

Bent U in het bezit van het Middenstands-diploma en f 15.000.— contanten?

Dan kunt U ook in het oude vaderland een best melk- en zuivelbedrijf overnemen, dat een

RUIM BESTAAN

oplevert. Mét een huurwoning.

Inlichtingen en toezending van circulaire en omzetcijfers gaarne op aanvraag door Handelsbureau L. v. d. Kwaak, beëdigd taxateur voor de melkhandel, Plantersweg 48, LEERSUM, The Netherlands.

---

125 ACRES. Huis voor 2 families, alle moderne voorzieningen, grote bank barn, 30 koeien, complete inventaris van goede machines. Goed melkcontract. Vraagprijs $45.000. Condities beschikbaar.

100 ACRES. Kippen en dairyfarm. 14.000 capaciteit "broiler house". 848 lb. zomer contract, 640 lb. winter contract. Complete inventaris van goede machines. 2 familie huis, voorzien van alle moderne gemakken. Vraagprijs $65.000. Condities beschikbaar.

Stel U in verbinding met
CHARLES FREURE
WELLANDPORT - 386-6150
Representing
DONALD ALSOP AGENCIES LIMITED
Broker, Fonthill, Ontario.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. Phone
GRIMSBY, R.R. 1 WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

REAL ESTATE SPECIALS

Op speciaal verzoek van eigenaar, die in moeilijke omstandigheden is wegens ziekte, 200 acres dairy farm, 9 mijl van Acton, with 660 lbs. melkcontract, voor slechts $ 25.000. Prima bankbarn. Goed modern huis. Gemakkelijke termijnen.

196 acres farm, Fergus. Prima gebouwen, $ 36.000.

138 acres near Drayton, iets aparts. $ 25.000. Laag down.

150 acres Listowel. Zeer goede koop. $ 3000 down.

200 acres dairy farm, with contract in Toronto. $ 14.000 milk sales yearly. Don't miss this one!

65 acres, Auburn. Broilers en mixed farm. $ 8.000.

50 acres, Listowel. Goede gebouwen. $ 10.000.

Also 100 to 500 acres farms in Drayton, Fergus, Guelph, Acton, Listowel, Lucknow, Blyth, Clinton district.

JOHN BOSVELD REALTOR

T. C. v. Eyk, R.R. 1, Gorrie, Ont. Phone Fordwick 35-R2
MEAFORD, ONT. Phone 428
C. Burema, R.R. 1, Clinton, Ont. Phone HU 2-3287

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 ·nd 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

No Stable Government

This article has been written in the very early morning of April 9th, immediately after the results of the election had been broadcast. The author has sacrificed part of his night's rest in order to have this article published in last week's issue. Unfortunately it did not reach us until Wednesday morning when the paper had been printed and was ready for mailing.

At the time the article was written the votes of the armed forces had not been counted as yet. This, however, does not have any bearing on the contents of this article.

Editor

The only major conclusion we seem to be able to make on this Election night in Canada is, that — again — we will not have a stable government in the new House of Commons. The Liberals may have come closer to this ideal than many expected them to do, yet it seems very unlikely that they will be able to form a government which is supported by an absolute majority in the House.

I listened to the first reactions of the four party-leaders and, if I am not mistaken, I noticed grave concern for the future of our country and nation in their words. They expressed, of course, the usual after-election thoughts, that all the points of political dissension might be forgotten and that all would from now on cooperate for a better future for Canada. The leader of the Progressive Conservative Party, the Right Honourable John Diefenbaker, Prime Minister of Canada, said that it was his prayer that the future might show us a God-guided Canada. And no Christian will have any difficulty in joining the Prime Minister in that prayer. This does not mean, however, that a future of confusion and problems would not be God-guided. God is not the servant of our democracy, but democracy should function as the handmaiden of the Lord. We know that secularism leads to confusion and indecision. Secularism has brought an end to the old democratic ideas and ideals in many countries. *In Canada we are closer to a major nervous break-down of democracy than many think and hope.*

In this way I would like to present to you my initial reactions of this election. I think that the results spell the word "defeat" very clearly.

First of all, as I wrote previously, the election resulted in another defeat of the ideal of stable government. The so called splinter parties, though they lost a few seats, have made it extremely difficult for the two major parties to obtain a reasonable majority in the House of Commons. It has been well said that our political existence is linked up with the two-party system. But the system has been defeated. What will Canada do? Will it turn to the idea of coalition within a multi-party system? It seems to be very unlikely, since both major parties are very much opposed to this policy.

In the second place, this day has been one of defeat for the Progressive-Conservative Party. It is this party which faces a most serious crisis. Its defeat was preceded by tensions and divergencies in its own ranks. Many of its faithful supporters could not decide to give it a new vote of confidence. The defeat of the party was predicted by the defeat of the Progressive-Conservative Cabinet in last January.

Thirdly, this election is also a personal defeat for Mr. Diefenbaker. We do not doubt that he has tried to serve the country with sincerity, devotion and personal sacrifice. Many will feel sorry for Mr. Diefenbaker. Many will feel that it is not because of his efforts, but because of his lack of ability that he now has been defeated, after he won with such a landslide-majority in 1958. Seldom has a political leader made his way up faster than Mr. Diefenbaker has. But his image seems to be more like that of meteor than that of a star. Mr. Diefenbaker faces a number of very difficult decisions. Will he try to stay on as Prime Minister, now that the Liberals do not have the majority? If he resigns, what will his policy be as leader of the opposition? When he faces his own party and its organization, he is in for more problems. Many conservatives feel that this election was more the defeat of their leader than that of their party. What are they going to do with the man who brought the party back to power only a few years ago?

In the fourth place, this election also has shown to us the defeat of the Social Credit Party and the New Democratic Party. Both expected to win, maybe the Socreds more so than the New Democrats. It has been a defeat to their policy to declare the economic issues as being prominent. In this there is a *very hopeful* sign. The voting of a large part of our population has been on the defense-issue. We have declared this to be the main issue in this election. As far as I can see, the Canadian nation has taken the same stand. Now the smaller parties hold the balance of power in the House of Commons. It means that with our present political system we are dependent upon the goodwill of some small group or groups. But these groups cannot co-operate too well with either of the major parties. They have a program, whereas the major parties have only a platform. This makes any support of the government by either one of these parties a hazardous business. To-night Mr. Douglas declared that the socialistic state would come to be in Canada, as sure as the rising of the sun., Mr. Real Caouette prophesied that the day would come that austerity would be replaced by prosperity. The small parties are both body and soul commitetd to certain financial and political ideologies.

This election is, in the fifth place, the defeat of Canada in the Western world. If there is no clear majority and no stable government in Canada, we cannot expect that other countries will have much confidence in us.

They say that there are no victors in a modern war. In this way we might also state that Canada's 1963 election left no proud and bragging victors on the battlefield. Even the Liberals have been defeated, for they did not receive the majority they were pleading for. Mr. Lester Pearson has been defeated, for the election shows that Canada is extremely reluctant to place its future in the hands of the Liberal party under his leadership. The defense issue has been defeated, for in many areas of the country people refused to react to this issue.

But there is no reason for despair. If we believe in Him, Who rose from the dead and Who declared that all power has been given to Him even in heaven and on earth, we should not be afraid. The Kingdom of God has not been defeated and never will.

But surely it is time for the sobering thought, whether we as citizens of that Kingdom have done what was expected of us. It is questionable whether we have taken our responsibility seriously enough. It is also questionable whether we have talked enough about this last election with each other and with our neighbours. We do not deplore the fact that not all of our readers agreed on the choice of party. But was our vote at the same time a vote for the Kingdom of God as we saw It in all seriousness? Did we pray enough and with all our heart "Thy Kingdom come" as we cast our ballots?

I noticed that in our discussions we went rather quickly away from the principles to become involved in all kinds of practical aspects. This is only excusable to a certain extent, I feel.

What is next? I think we should continue to witness also with regard to national and political problems. There will be ample opportunity. As I listened to the results of this election I was reminded of Paul's' letter to Timothy in which he writes: "This know also, that in the last days perilous times shall come, for men shall be lovers of their own selves, covetous, boasters, proud, blasphemers, disobedient to parents, unthankful, unholy, without natural affection, trucebreakers, false accusers, incontinent, fierce, despisers of those that are good, traitors, heady, highminded, lovers of pleasure more than lovers of God, having a form of godliness, but denying the power thereof . . ."

Of all this we have seen a lot in recent days. The most serious lack of our time is *the lack of the power of godliness.*

Yet Paul was not defeated by these signs of the times. We are not either. Paul tells Timothy to "continue in the things which he has learned". Paul tells Timothy to study the Scriptures, "that the man of God be perfect, thoroughly furnished unto all good works".

I hope therefore that we will take a good second look at the last part of Outline III on *the Christian and Politics* and that we will continue to work for Christian political action.

Author Outlines

NUCLEAR WEAPONS

Dear Mr. Editor,

I realize that this letter will not reach print before the election date, but I cannot refrain from writing in response to Mr. Van Donkersgoed's letter in your April 5th issue.

Canada may indeed not be better defended with nuclear weapons; that remains to be seen. But I cannot agree that "a nuclear bomb is not defensive". Perhaps Mr. Van Donkersgoed is not aware that the Bomarc B missiles, on which these "nuclear bombs" would be placed, have a range of only 400 to 500 miles. Perhaps he does not know that Bomarcs are purely anti-aircraft missiles to be fired at Soviet bombers already over Canadian territory. Could it be that Mr. Van Donkersgoed has confused our rather innocuous and purely defensive Bomarcs with the American Inter-Continental Ballistic Missiles which are truly retaliatory?

Besides this, we are deluding ourselves if we think that two minor Bomarc bases in the Canadian wilderness, nuclear equipped or not, are going to draw the fire of the Soviet arsenal. Missiles will be aimed at strategic ICBM bases, power and production centres, and the capitals of our two countries, not at unimportant defensive bases which can be easily destroyed after the major attack is over.

The fact remains, however, that while the Soviet Union has bombers to send against us, we should be ready to meet them, even though the threat of bomber attack is diminishing.

In arguing against nuclear weapons in Canada, Mr. Van Donkersgoed has overlooked a major part of the issue. The point is not just whether nuclear weapons should be allowed on Canadian soil, but whether Canada wil or will not accept the principle of nuclear arms for Canada — anywhere.

Would Mr. Van Donkersgoed also condemn our NATO forces' access to nuclear weapons in case of attack on West Berlin, for example? Perhaps he would not mind seeing Canadian forces use conventional weapons against nuclear-armed East Germans. These nuclear weapons are not, as is often supposed, huge hydrogen bombs or even Hiroshima-size atom bombs. They are limited, tactical nuclear explosives suitable for destroying enemy army units, for instance, and can be fired from our jet fighter planes.

It is only by acquiring nuclear weapons that Canada and her allies can keep pace with the developments in the opposite camp. Mr. Harkness realized this when he resigned, and even Mr. Pearson knows it. It is most emphatically not "pointless to say that we must acquire nuclear weapons to fulfill God's command to defend ourselves!" Surely Mr. Van Donkersgoed would not have us meet the enemy's cannon fire with bows and arrows?

Yours sincerely,

Bill van Staalduinen

Stoney Creek, Ont.

Canadians Seized Initiative for Electrical Pioneering

In the early years of Confederation three Canadian electrical pioneers didn't wait for imports — they jumped into the vanguard of electrical research and development.

Their names are all but forgotten during National Electrical Week, chosen to mark the Feb. 11 birth date of Thomas Alva Edison, who invented the first practical incandescent lamp in 1879.

But in the 1870s and 1880s men like Henry Woodward and John Joseph Wright of Toronto, and Thomas Ahearn, of Ottawa, produced incandescent and arc lamps, built central power stations and pioneered electric railways.

Woodward, a Toronto medical student, patented an incandescent lamp in Canada in 1874 and two years later in the U.S. A share in Woodward's patent was sold to Edison while the American inventor was making his initial investigations.

Wright and Ahearn were involved in a neck-and-neck race to build Canada's first central power station. Wright built the first Canadian-made electric generator in 1881 and supplied power for his home-made arc lights in downtown Toronto stores and streets. The same year Ahearn started the first electric station in Ottawa.

When Edison opened his first central station on Pearl Street in New York City in 1882, Ahearn's plant was already supplying arc lighting for Ottawa mills.

Wright helped to develop one of the world's first electric railways in Toronto in 1883; it ran a mile from Strachan Avenue to the CNE grounds. He also built Canada's first electric motor.

Woodward developed his incandescent lamp with the backing of a Toronto hotel keeper, Matthew Evans, and a group of men who contributed $1,000 so that he could obtain a U.S. patent. He bought a Gramme generator in Paris and hoped to light 50 incandescent lamps. But he managed to light only one in a blinding glare that scared the streetcar horses on King Street. His backers refused to give him any more money and, in a huff, he left Canada for England.

In 1881 Wright, then 32, demonstrated his arc lights at McConkey's Restaurant at Adelaide and Yonge Streets in Toronto. To celebrate, McConkey served free ice cream up to 9 p.m., then charged five cents a dish until closing time.

In 1883 Wright was named manager of the Toronto Electric Light Co. Later vice-president, he served with the company until his death in 1922. He was first president of the Canadian Electrical Association which he helped to organize in 1891.

Like Edison, Thomas Ahearn was first a telegrapher. In 1881 he founded the Ottawa Electric Light Co. and the next year joined Warren Y. Soper in establishing Ahearn and Soper, electrical contractors. In 1883 their 20-horsepower steam plant supplied power for incandescent lighting in the Parliament Buildings.

In 1890 Ahearn and Soper organized the Ottawa Electric Railway, first street railway in Canada to operate throughout the winter.

Ahearn established the first electric heating service from a central station in Canada to heat the foreman's office at the Ottawa water works in March, 1892. He also invented an electric oven that cooked food for 75 guests at a banquet in the Windsor Hotel in Ottawa in 1892. He died in 1938.

Most histories of electrical pioneering overlook Woodward, Wright and Ahearn. Their achievements, in the face of long odds, were overshadowed by others in countries far more advanced than Canada. But these Canadians made important contributions to electrical progress in Canada's formative years.

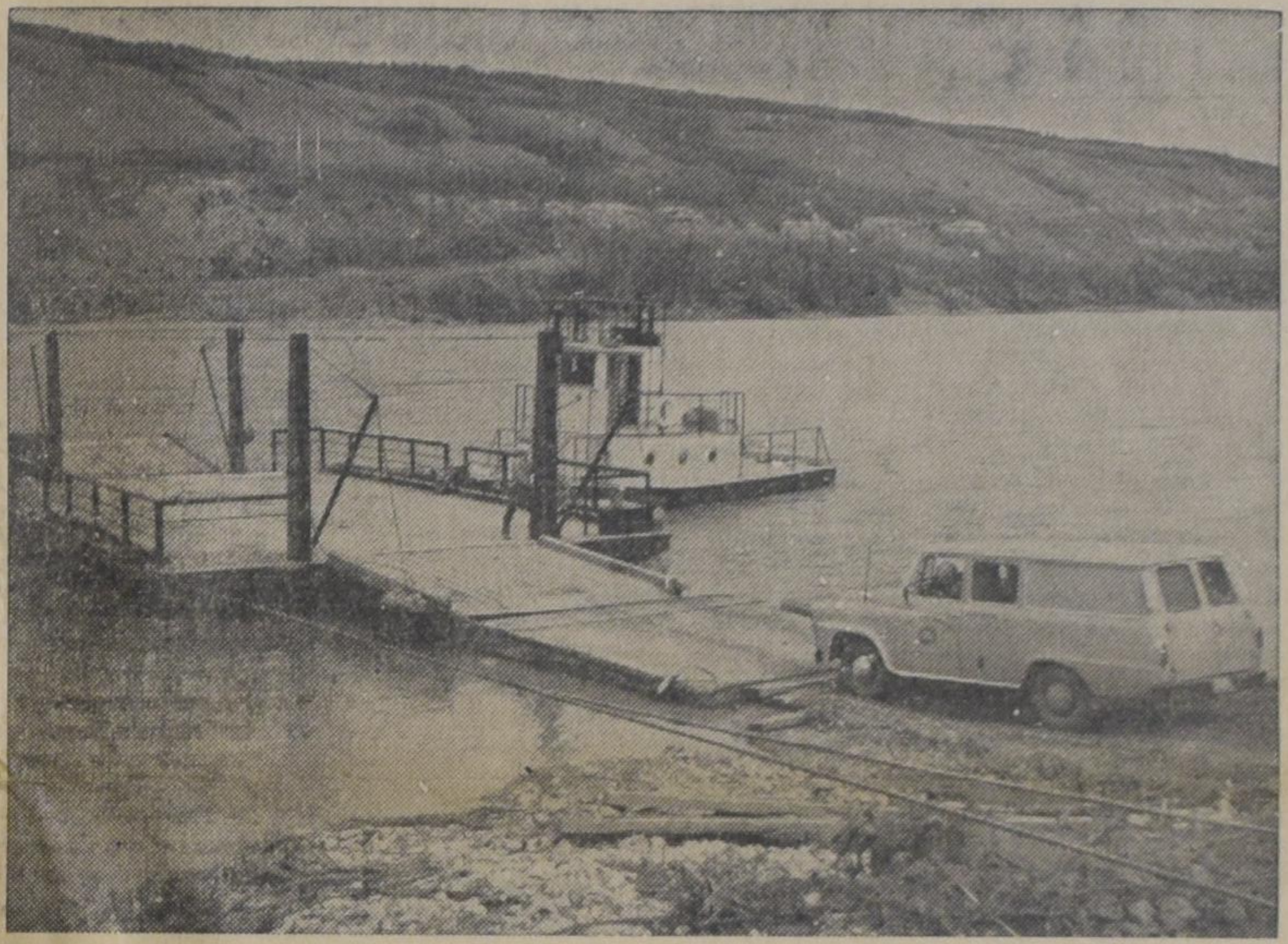

Travelling library crosses the Peace River by ferry at Clayhurst. Annual delivery to rural schools reaches 25,000 books during three round trips.

MOBILE LIBRARY

Dawson Creek in British Columbia is as far north as the Belcher Islands in Hudson Bay. It is also the beginning of the Alaska Highway and the zero mark from which the highway's mileage is measured. Four times a year, during the summer and winter solstices in June and December and the equinoxes in March and September, a small, heavily-laden van sets out from Dawson Creek's branch library, begins a 2,000-mile circuit of 50 rural schools scattered across the Peace River area. Inside the van are stacked boxes containing about 8,000 volumes for school children to exchange. For two weeks Dawson Creek librarian Howard Overend and his assistant Tony Kuenzl, drive their van-load of books past wheatlands, oil and gas fields, through forests, across rivers, down long, narrow, country roads that stretch from horizon to horizon.

Once a year the Dawson Creek librarians drive their van nearly a thousand miles up the Alaska Highway, taking books to communities as far north as the Yukon border and the northwest corner of the province, just a few miles from where the gold miners of '98 crowded in from Skagway on the Pacific coast. These regular, extended mobile-library trips are interspersed with frequent book-supply missions to many rural community libraries and several larger public libraries. In this way the travelling library of the Dawson Creek branch of the province's Public Library Commission serves a region of 110,000 square miles containing a 35,000 population. Packed with treasure trove from the worlds of make-believe, adventure, knowledge and science, the B.C. government's library is a welcome sight for thousands of children and adults who live far from city lights. Through the limitless scope of international literature the Dawson Creek bookmobile is a passport to armchair voyages of exploration and discovery, a readily available source of wisdom and culture from the outside world.

—Photos National Filmboard

Bookmobile stops at the Herefordale Ranch of Mr. and Mrs. Haight, Sunrise Valley. In less than four weeks van may travel 2,000 miles, exchange 8,000 books.

Church Leader Urges Stronger Efforts Toward Conversion of Communists

Wheaton, Ill (CNS) — American Christians should make an all-out effort to convert Communists to Christianity rather than spend their energies in programs to "stop communism," Dr. C. N. Hostetter, Jr., urges in the April issue of United Evangelical Action magazine.

Dr. Hostetter is a bishop in the Brethren in Christ Church and is chairman of the Mennonite Central Committee.

Citing a church in Indonesia which he visited recently as an example, Dr. Hostetter said, "In that church are leaders and teachers who once were Communists, but who received the truth, left the party and become committed Christians.

Scolding American evangelicals, Dr. Hostetter said they have been so active trying to "stop communism" that they have grossly neglected their responsibility to witness to Communists.

"How much has the church striven to bring Communist teachers, students and inquirers into a living encounter with Christ and His truth?" Dr. Hostetter asked.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

A PROBLEM WITH ITS SOLUTION

Black: 11 pieces

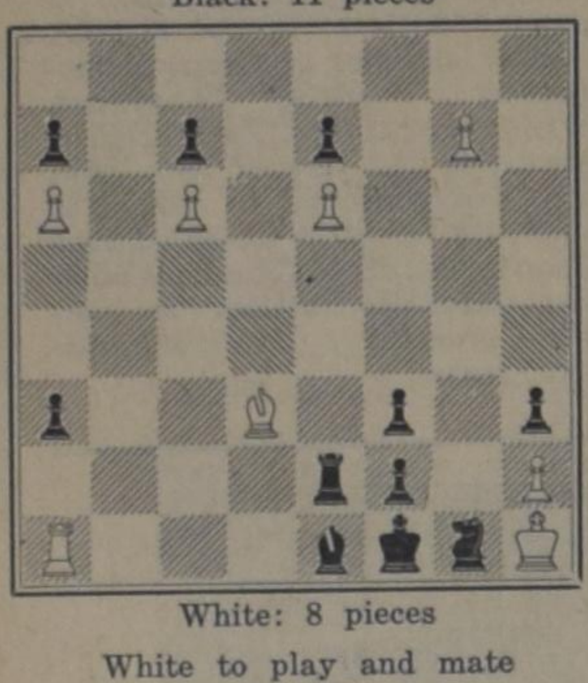

White: 8 pieces

White to play and mate in 13 moves.

This time we have opportunity to discuss an interesting problem. It is not all as difficult as it seems to be. This usually holds for cases in which white has to mate the black King in many moves. Often the big number is caused by necessary repetition of moves.

A first glance at our problem shows that white has to prevent stalemate by all means. After only one move of the black Pawn at QR6 black will be stalemated already. What can white do? In our contest several so-called tempo-problems, which can be compared with this problem, taught us that the best is to leave the position as it is, as much as possible. For that reason we should decide not to move the white Rook and the white Bishop.

However, if we do so, it is clear that we need another piece, for instance a Knight, which could mate the black King at some time. Three squares are available for that purpose, namely Q2, K3 and KN3. Therefore we are going to get a Knight and the key-move should be 1. PN7-8/N, answered by 1. —, PR6-7.

But now white is forced, which can be seen clearly, to sacrifice his Knight immediately, so that black will not be stalemated. At the same time he still must try to get another Knight. Therefore the following moves are: 2. N-B6, PxN; 3. PK6-7, PB3-4; 4. PK7-8/N, PB4-5.

Now the situation is again precarious. Black has no moves left and the game is stalemate unless white is willing to sacrifice his second Knight also. So we go on: 5. N-Q6, PxN; 6. PB6-7, PQ3-4; 7. PB7-8/N, PQ4-5.

Again the situation repeats itself. For the third time white is forced to sacrifice his Knight, and plays 8. N-N6, PxN; 9. PR6-7, PN3-4; 10. PR7-8/N, PN4-5.

Now white is free to go wherever he wants. Notice however that the three squares which were available some moves ago, are not open any more. N3 and Q3 are safely covered by a black Pawn. Only Q2 is still free. Therefore white brings the decision by 11. N-N6, 12. N-B4 and 13. N-Q2 checkmate, while black is not able to do anything about it.

Studying this problem carefully will help you somewhat to improve your results in our contest. I am sure that my readers will enjoy this special problem. (Published in February 1939 by the authors R. Trüb and W. Henneberger.)

ADDITION FEBRUARY LADDER

To the ladder, as published last week, the following should be added:

F. Cupido, Edmonton, Alta.	2	2	2	2	8	new member, welcome!	8

Dr. P. Y. DE JONG — Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

Timely Topic

THE BIBLE AND NATURE

(Basic Scripture passages: Psalm 19 and Romans 1)

Introduction

No one can have a good understanding of life and the world, nor of himself and his place in the world, unless he knows how Scripture and nature are related. Whether he flirts with the idea that he can worship God just as well on a picnic in the woods as in the congregation of Christ's people, whether he is busy with a part of the world in his daily work, or away on vacation, in any case he must know how the Bible and nature are related. The topic concerns directly man's life, his salvation, his work and his God.

1. **The Bible.**

"We confess that the Word of God was not sent nor delivered by the will of man, (1) but that men spake from God, being moved by the Holy Spirit, as the apostle Peter says; (2) and that afterwards God, from a special care which he has for us and our salvation, commanded His servants, the Prophets and Apostles to commit His revealed Word to writing; and He Himself wrote with His own finger the two tables of the law. (3) Therefore we call such writings holy and divine Scriptures." **Belgic Confession, III.**

From this confession we should note: (1) that the **origin** of Scripture is in God. It is not to be explained as another human book, for it is "from God" because the writers were moved (driven like a ship in a wind) by the Holy Spirit. (2) That the purpose of Scripture is man's salvation. Scripture is entirely redemptive. (There need be no conflict between the idea of man's salvation and the glory of God once it is seen that only glorified men can rightly praise God). (3) That the nature of the Scriptures is that they are holy and divine. It is distinct from all other books, dedicated to God's purpose of redeeming man and bears the stamp of divinity upon it. Because this is what Scripture is, men's attitude toward it should be reverent, obedient and believing.

2. **Nature.**

"The creation, preservation and government of the universe; which is before our eyes as a most elegant book, wherein all creatures, great and small, are as so many characters leading us to see clearly the invisible things of God, even His everlasting power and divinity, even as the Apostle Paul says (Rom. 1:20. Belgic Confession, III.).

Nature is a book, a book that talks. It speaks to man of its Maker. It too, like Scripture, has the stamp of God upon it. The author of the two "books" (Scripture and nature) is the same, but their contents differ. To relate the two properly we must learn to read both and distinguish their content. This outline may well be called a lesson in reading nature in the light of the Bible.

3. **God's attitude toward and use of nature.**

To know how we should look at nature, we should see how God looks at it. This is not at every point the same. God's attitude toward nature has changed. Consider the following passages. (1) Gen. 1:31. God saw everything that he had made and behold it was very good. God rejoiced in the works of His hands. His attitude then was one of unmixed pleasure, for there was nothing to disturb or displease. This was the essence of God's Sabbath enjoyment. (2) Gen. 3:17. God cursed the ground for man's sake. God was very displeased with the creation because of man's sin. Note how man and nature are united by God. What was the "place" of man in creation? Why did God "take it out" on nature because of man's disobedience? Does the curse of God mean that He now felt only unmixed dissatisfaction with nature? (3) Rom. 8:19. The earnest expectation of the creation waiteth for the revealing of the sons of God, for the creation was subject to vanity, not willingly, for it was subjected in hope. Note again how nature and man are related in the process of redemption. In what sense will the creation share in the salvation of man? Christ delivered man from the curse, but how will the curse upon the earth be lifted?

In Scripture God gives man a message that includes His power and godhead (Rom. 1:20), His goodness in temporal blessings (Acts 14:17), and His righteousness and glory (Psalm 97, Psalm 19). Study these passages well.

4. **What the unbeliever does with nature.**

1. Reduces God to nature. (a) Pantheism reduces God to a force of nature. It holds that God, who reveals himself in the entire world and world events, unfolds His being in the visible world. Therefore every man can meet God immediately in nature. (b) Animism. The Arameans localized their god (1 Kings 20). They conceived of God as a personalized piece of nature's power. Explain how the prophet of God disproved the view of the Arameans.

2. Separates nature from God. Naturalism sees the universe as a self-running machine. At best God is needed to give nature a start. This is the Deist view. All processes of nature run according to fixed laws. Evolutionism is based upon naturalism. In every day speech "mother nature" is given all the credit. This is the dominant view today. Nature itself is recognized as very complex and mysterious, but it must be viewed in and by itself. To interpret nature in terms of the Bible is like shaking God out of your sleeve. Is naturalism any less dangerous than pantheism?

3. Suppresses the knowledge of God in nature. In nature God speaks. But to this voice the unbeliever will not listen. Since he cannot still the voice, he tries to stifle it (Rom. 1:18). The unbeliever engages in a running battle with the knowledge of God coming to him in the creation. Since he cannot obliterate it, for it is written large over everything and even in his own soul, man has to change it (Rom. 1:23).

4. Makes an idol out of creation. Examples: Baal the god of nature, Sun god, Asteroth, Ganges River, Sacred cows. Goethe said: "I bow before Christ as the divine revelation of the highest principle of morality. I also adore the sun for it is the revelation of the highest and mightiest that we children of men may observe." How would you evaluate this statement?

5. **What the believer should do with nature.**

1. Recognize that it is God's. (Psalm 50:12: Psalm 24:1,2). To "read" nature correctly one must recognize its essence as its createdness. At no point may it be separated from God and nowhere may it be identified with God. The recognition of nature's createdness will exclude both naturalism and pantheism. Following the Belgic Confession, we must join createdness with preservation and government. God's concern with the world is not limited to the day of creation, but continues. We must reject the idea of any aloofness of God from the world. He not only holds it in being costantly, but also governs it, directing it to its God-appointed end. Evolutionism, the idea of a self-directing process of nature, conflicts fully as much with the Biblical doctrine of preservation and government as with that of creation.

2. Accept his God-given place in the creation. Man was made its head (Gen. 1:28, Psalm 8, Hebrews 2). For his sake nature was cursed, both in Eden and at the time of the flood. Nature's redemption waits for the salvation of man. In all phases of mankind's history, in the original state of integrity, in the day of sin's disruption, of redemption's struggle and of faith's triumph, God has subordinated the creation to man. Can it be said that man, even though he does not acknowledge God is nevertheless, even against his will, carrying out God's command to have dominion over the world?

3. Interpret it by means of the revelation of Scripture. This procedure we have been following in the outline. We do not go to nature to learn of Scripture, nor to the heavens to learn of the glory of the Psalms, but to Scripture to learn of nature and to the Psalms to learn of the glory of God in the heavens. Calvin called Scripture the spectacles which we need to read nature. Ponder this figure. Why can man not read the book of nature without these glasses? What does this say of the results of the unbeliever's study of nature? To what extent does he err?

4. Glorify God in nature. The Hebrew believers knew far less of the mysteries of nature than does modern man. But in one respect they far outdistanced the man of today: in the use of nature to praise the Creator. Consider Psalm 104:24, "O Lord, how manifold are thy works, in wisdom thou hast made them all; the earth is full of thy riches." This too is part of man's task with nature. In fact, for this purpose God put all things under man's feet, namely, that he would use it in the service of and to the praise of God. Man, the head of creation, is the servant of God. As in other respects, here too: all have sinned and come short of the glory of God.

5. Live in hope of a restored creation. We must share in the groaning of Creation (Romans 8) and in its hope of restoration. Only when creation is restored will man, the head of creation, be fully restored in the basic relationships in which he exists, that is, to fellow men, to the world and to the Lord. With eager expectation we must long for the removal of the curse from the world. We look for a new heaven and a new earth in which righteousness dwells. Relate the redemption of creation to the song of the redeemed in Rev. 4:11.

Number Thirty-eight of a Series

New Excitement and Sorrow

by Ineke Parlevliet

March 1945

It was in the very nick of time that Aunt Henny and her children and Wieske also had crossed the Yssel River, for on the first day of March, no one, not even women and children, were allowed to cross the river from either side. This was a great blow for many people and especially since it stagnated food transportations. It was rumoured that because of new expected war activities, the Germans had given this order. The province of Limburg was completely in the hands of the Allies and with unfailing effort the Americans had been marching on to Germany since the middle of February. Although the fast Russian advance to Berlin had been temporarily stopped by the Germans, there was still reason enough for the Nazi's to get panicky. From both sides the Allied Forces were closing in on Germany and heading for its capital. Many wondered who would win the race to Berlin, the Russian or the American army. But it did not seem to matter anyway.

During these weeks the Royal Air Force was extremely active and almost daily it dropped bombs on the launching tracks of the V1's and V2's (Hitler's secret weapon) around the Hague and in other parts of Holland. Unfortunately it happened quite often that bombs were side-tracked and landed on the Hague itself, consequently killing several people. Day after day the air-raid alarms with their shrill shrieking sirens warned the citizens that the bombers were on their way again, so that after a little while people grew accustomed to it. And then came that horrible Friday and Saturday, March the 2nd and 3rd!

The Waterdammers learned about it that same weekend: A certain part of the city, "het Bezuidenhoutkwartier", was almost totally destroyed by the R.A.F. Thousands of people were said to have been killed while still many were missing. When this news came through, the Waterdammers huddled together in the streets to discuss the latest developments. Although everybody was shocked by the tragical news, the villagers were also excited and full of hope.

"This must be the prelude to our liberation!", one man declared. I'm sure that the invasion of Holland has finally come!" Others agreed with him and when the following morning rumours circulated that the Tommies had landed at several places along Holland's West coast and that a couple of cities had already been taken by them, the joy of the Waterdammers was much greater than their pity for the people in the Hague. Also at this time, as was customary, "would-be strategists" were able to explain the reason for the severe bombing: Allied Paratroopers were going to be dropped above the Bezuidenhout and they needed the debris and ruins for cover.

When Cathy came home with this story, Mrs. van Dongen shook her head. "I can't believe this, Cathy. It's the silliest nonsense I've ever heard of. Radio Oranje warned the people in Zeeland before the R.A.F. bombed the dikes of Walcheren. They certainly would have done as much in this particular case. Besides it sounds ridiculous to me to bomb a city just to create cover for the soldiers."

"Perhaps Bart created the story and got it on its way!" Rita joked. "Poor Bart, we really have missed his fairy-tales the last few months! But who knows, maybe he will finally grow up now that he's in hiding, and leave behind his playful attitude!"

"At least you have to admire him for his attitude, Rita. He would rather go into hiding than work for the Germans!" Mrs. van Dongen said. "He has helped us enormously all these years during Dad's absence, and now that Dad is back home again, he misses the boy so much the more. Bart has done a good job for us, there's no doubt about it, and I hope he will come back with us when the war is over."

"All right, Mom. Don't get upset! I was only kidding and as far as I'm concerned, Bart can move in here tomorrow. Then we are sure to get a laugh now and then. It's so dull here with almost everyone gone!"

When Rita left the kitchen, Mrs. van Dongen frowned. Rita's casual remark had given her food for thought. Why should they not ask Bart to live with them? Dolf needed him terribly, now that Henny and her family had gone to Drenthe and Dick had moved to Doornbosch there was lots of room in the house. John's room was empty, too. John . . . Where would he be? Was he still alive? Or was his body lying somewhere beneath the ruins of Arnhem? With a sudden jerk of her head Mrs. van Dongen forced these thoughts out of her mind. She could not allow herself to think about it. If she did, it would only mean torturing herself. She would not find an answer anyway . . . No one knew. Only God. She had to believe that John was in His hands, regardless of the conditions. God was her only support . . . She sighed. Life was so difficult. Even now that Dolf was home again they had to be more careful than ever. But what a blessing that he had returned. Once again he carried the heavy responsibility for the care of his family on his shoulders. What a relief after more than two years of absence!

Finally Mrs. van Dongen's thoughts wandered back to Bart. It could not make much difference for the boy's safety whether he was hiding in the home of friends, or in his boss' house. Mrs. van Dongen decided to talk to her husband about it right away.

Two days later Bart made his home with the van Dongen's. He was in high spirits as usual and happy to see Mr. van Dongen in particular. When Bart had unpacked his belongings, he gave him a small parcel. This is because I'm so glad to see you again, Mr. van Dongen!" he said.

When Mr. van Dongen had opened the little box, his mouth fell open in surprise. Wrapped in tissue paper as if they were diamonds, lay four big, pre-war sigars, Mr. van Dongen's favorite brand.

"But Bart! That's . . . that's . . . I just have no words for it! How did you get hold of them? Why, that's miraculous!"

"No questions, Sir, no questions. They come from a very reliable source, I assure you, as you will find out when you smoke them. That's all I can say!"

Rita gave a big laugh. "O, Bart that's the first time your reliable sources have produced something real! Your sources have improved a lot during the time you've been away! From now on I'm going to believe every word you say!"

"It's about time . . ." Bart grinned.

Mr. van Dongen tenderly caressed his cigars. Then he saw Mr. de Hoog's gleaming eyes. "We'll have a grand evening tonight, Mr. de Hoog! You and I are going to smoke one of the best cigars ever made!"

Mr. de Hoog suddenly looked as radiant as a sunbeam.

For the hundredth time during the war the circulating rumours proved to be all wrong. No paratroopers had been dropped, nor had any Tommy landed on the West coast or was there any sign of a new invasion. Hope that had once been rekindled, died again that liberation for the remainder of the country had finally come. The reason for this severe bombing remained a secret until a few weeks later, Radio Oranje broadcasted the British explanation: The bombs had been dropped on the city by mistake. They were meant for the launching tracks, but were misdirected. The knowledge that all these lives had been sacrificed for no reason whatsoever, made it even harder for people to accept.

A couple of days after the bombing, the van Dongen's were visited by an old school friend of Rita's, who had moved to the Hague a few years ago.

"May I please stay here overnight, Mrs. van Dongen?" the girl asked when she was invited in. "We've lost almost everything we had and now I want to do some shopping here in Waterdam, hoping that they can help us with clothing and blankets. We've got extra clothing coupons, although it's not much."

"Of course, Diny, stay here as long as you want. How is your family? We've been thinking a lot about you all these days."

"We are all right, Mrs. van Dongen. It seems a wonder though. While that bombing was going on, I was sure that none of us would survive it. I still can't believe it. Both our neighbours have been killed and so many others on our street . . ."

"Was there no time to go to a bomb shelter, Diny?" Mrs. van Dongen asked.

The girl shook her head. "We never went to such a shelter. There were none close by to start with and besides not many made use of them. We were so used to these bombings from a distance that we never took special notice. But this time the droning of the planes was different . . . More penetrating, more frightening . . . We had no idea, of course, that the bombs would be dropped on our heads . . . We sought cover in the hall under the stairs and then all hell broke loose! It was terrible . . . Sometimes five sharp explosions within a second of each other. They were chained bombs . . . and seemed to fall all around us. The noise was deafening . . . the whole house trembled, broken glass lay scattered around us and once we saw a flash of fire — just like lightning — leaping through the hall. Then father ordered us to leave the house. The baby was crying hysterically, but little Timmy repeated over and over again that he was not afraid, because the Lord protected us . . . We had just left the house, when the whole place caught fire . . . Explosions and fires were everywhere . . . The street resembled bedlam. People screaming, crying, moaning in pain and going half out of their minds. I've never seen so much misery in my life before . . . and all those dead and wounded people, children . . . And we are all alive, I don't know why . . ." It sounded as if Diny wanted to excuse herself that she and her family still existed.

(To be continued.)

TEACHERS WANTED

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs

2 QUALIFIED TEACHERS

for the '63-'64 school term, for grades 1—2, 3—4. Inquiries and applications may be sent to Mr. R. W. Van Dyke, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

THE JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT.

(Five Rooms)

will be in need of a

TEACHER

Please send your applications to the Secr., Mr. J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

The JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BRAMPTON, ONT. is in need of

TWO TEACHERS

for grade 1B and grade 2.

Qualified teachers preferred.

Salary according to teacher salary schedule.

Please send your applications to the secretary T. C. Wendel, P.O. Box 84, Brampton, Ont.

TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL of

Toronto

is in need of a

PRINCIPAL and TEACHERS

Please send applications to Mr. Enno J. Meijers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ont.

QUALIFIED TEACHERS

needed to fill expected vacancies in all three departments of grades 1 - 10. Address: Knox Christian School, Bowmanville, Ontario.

The Duncan Christian School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades for the 1963-1964 schoolyear. All information wanted will gladly be given by the secretary: H. D. Dykema, Box 11, Cowichan Station, B.C.

The Athens Christian School will be in need of a

PRINCIPAL

for the intermediate grades 4 through 8. Please address inquiries and applications to the Secretary: J. Vander Kloet, R.R. 1, Delta, Ont.

Wallaceburg Christian School is in need of a

TEACHER

for the lower grades, by the first of Sept. 1963. Please contact Fred. J. Feddes, R.R. 3, Wallaceburg (Secr.).

Immanuel Christian School of Aylmer is in need of

A TEACHER

for grade one and two. Applications, stating age, qualifications and references may be sent to the principal, Mr. J. Petrusma, R.R. 1, Aylmer, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of a

TEACHER

commencing September 1963. Experience preferred, intermediate grades. Please send your applications to S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont. Phone 539-9202.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a

TEACHER

for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of a

PRINCIPAL

AND A TEACHER

for the intermediate grades. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont., is in need of

A THIRD TEACHER

for the schoolyear 1963-64. Letters of application or information to be sent to the Secr. T. Bakker, Hymers, Ont.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

TWO TEACHERS

qualified preferred, for the lower grades, 30 and 25 pupils, and

ONE TEACHER

qualified, for grade 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

Beginning the next schoolterm, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. will be in need of

A PRINCIPAL

AND A TEACHER

for grades one and two. All information wanted will gladly be given bij the Secr., B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a

TEACHER

for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen

naar Palo Alto, Calif., H. Bouma te Granum, Alta.

Bedankt

voor Strathroy, Ont., J. H. Piersma te Grand Rapids, Mich.

KANDIDATEN CHR. REF. CHURCH

Tijdens de in Juni a.s. te houden Generale Synode van de Chr. Ref. Church zullen 38 kandidaten worden voorgedragen tot toelating tot het ambt van Dienaar des Woords.

Verscheidene van deze kandidaten zijn in staat in het Nederlands te preken, hetgeen vooral van belang is voor de verschillende vakante kerken in Canada.

GEREF. OECUMENISCHE SYNODE

Veel werk aan de winkel te Grand Rapids

door Andy Velthoen.

De Gereformeerde Oecumenische Synode die in Augustus te Grand Rapids, Michigan, Ver. Staten, gehouden zal worden, heeft een drukke agenda. De synode zal vermoedelijk 10 à 12 dagen duren. 7 Augustus zal de synode worden geopend door ds. Clarence Boomsma, predikant van de Calvin Christian Reformed Church te Grand Rapids, Mich., roepende kerk. De avond tevoren wordt een bidstond in dezelfde kerk gehouden. Men verwacht afgevaardigden uit Zuid-Afrika, Schotland, Ierland, Engeland, Brazilië, Argentinië, Japan, Ceylon, Nieuw Zeeland, Australië. Ook zullen afgevaardigden van de onlangs zelfstandig geworden Afrikaanse zendingskerken uit Nigeria aan de synode deelnemen. Deze kerken zijn resp. uit het zendingswerk van Britse, Zuidafrikaanse en Amerikaanse kerken gegroeid. Het is nog niet zeker of afgevaardigden van Indonesische kerken naar Grand Rapids zullen komen, doch het secretariaat van de oecumenische synode tracht nu door bemiddeling van de Gereformeerde Kerken in Nederland met orthodoxe kerken van Indonesië in contact te komen.

Rapporten.

De agenda is nog niet gepubliceerd, doch het staat wel vast dat vele en belangrijke zaken ter sprake zullen worden gebracht. Eén rapport gaat over de vraag of de kerken in principe voorstanders dienen te zijn van aparte christelijke organisaties. Welke zijn de grenzen der kerken?

Een rapport van de kerken van Nieuw Zeeland beoogt nieuw leven te brengen in een oud vraagstuk, n.l. de oprichting van een "wereldwijde" zendingsraad. Het is niet voor de eerste keer dat de oecumenische synode met deze materie te maken krijgt, want reeds in 1946, toen de eerste Geref. Oecumenische synode te Grand Rapids bijeen kwam, heeft men zich ook reeds op dit probleem bezonnen.

De Ierse theoloog G. W. Grier van de Evangelical Church of Ireland, heeft een uitgebreide studie over de toekomstverwachting der kerk gemaakt — een rapport waaraan de synode ongetwijfeld een zware kluif zal krijgen.

De oecumenische synode zal zich voorts bezig houden met het vraagstuk van verspreiding van Calvinistische literatuur. Het is reeds als een leemte gevoeld dat de gereformeerde oecumenische synode een centraal punt mist, een bureau dat dienst kan doen om literatuur en artikelen te verspreiden en dat eventueel de uitgave zou kunnen verzorgen van een internationaal gereformeerd tijdschrift. Hierbij staat voorop de gedachte om de band te onderhouden en te verlevendigen tussen de kerken uit de ca. 14 vertegenwoordigende landen. Er is thans geen enkel contactpunt, en vooral bij de voorbereiding van een synode brengt zulks allerlei practische moeilijkheden met zich.

Secretariaat.

Zowel Amerika als Nederland schijnen eventueel bereid te zijn het zo nodige permanente secretariaat te verzorgen. De Christian Reformed Church beschikt in Grand Rapids over een modern eigen gebouw en complete persinstallaties, waar o.m. de kerkelijke weekbladen, Zondagsschoolbladen, evangelisatielectuur en tal van andere kerkelijke literatuur worden verzorgd. Het gebouw is modern doch wordt reeds enigszins te klein om alle takken van kerkelijke arbeid te huisvesten. In verband daarmee wordt thans gedacht binnen afzienbare tijd te verhuizen naar het oude gebouwencomplex van Calvin College en Seminary, daar deze onderwijsinstellingen nieuwe gebouwen betrekken aan de buitenkant van de stad.

Holland Marsh Chr. Ref. Church

1938 - 1963

Last week our church celebrated its 25th anniversary. We had been organized March 23, 1938, four years after the first group of settlers had swooped down the "reeds and rushes" of this marsh area to begin the heroic struggle to convert an apparently useless swamp into productive muck farms.

During these initial years the sixteen families, members of the Chatham and of the Hamilton Chr. Ref. churches, kept up their "reading services", sometimes like St. Paul of old, "by the river's side when on Sundays they sat down outdoors as they sang, prayed and listened. Occasionally a guest preacher would venture into the uninviting territory to deliver a sermon or two.

After the group had been rebuffed once and again by classes as unfit for organization — obviously there was no future there — the group had its petition for organization granted. The memorable date was Wednesday, March 23, 1938, when the Rev. John S. Balt of Hamilton, and Rev. Wm. Meyer of Windsor-Detroit, together with the elder De Jong from Hamilton, all of blessed memory, were present to effect the organization. The sermon preached by Mr. Balt was on Psalm 48:13-15 in which he emphasized the strength and security of the city of God, which is the Church of Jesus Christ, and in which he also underlined our duty to be watchful and alert to dangers.

There were 16 families enrolled as charter members, consisting of 36 communicant members, a total of 88 souls.

How wrong we can be! Today the group with obviously no future numbers 100 families with a total of 480 souls, enjoying the luxury of a fine modern church edifice, a new parsonage and, near by, a fine Christian School with a staff of four teachers. No wonder that the words "Eben-Ezer", "Hitherto hath the LORD helped us", and "What hath God wrought" were in our hearts and on our lips.

On Sunday, March 24, 1963, our pastor preached again on the same text used by Rev. Balt 25 years before, and he stressed our duty to inspect Zion and see her strength, her goodness and her beauty, and to consider whose this is and unto whom praise and thanks belong. We should reflect joyfully on the enduring qualities of God's' church, which needless to say, implied not only the fact of learning to know in order to appreciate but also a sacred duty to perpetuate these spiritual values.

On the following Friday we celebrated the event. The church was filled almost to capacity. A program of song and praise was rendered to observe God's goodness towards us these 25 years. It was highlighted by a review of notable events out of the gray past, narrated by Mr. S. A. Winter, who together with elder J. Vander Goot and deacon John Van Dyke constituted the first consistory. Ted Vander Goot showed us reconstructed moving pictures of our primitive beginnings in contrast to our more commodious church property of today. Others too recalled olden days of hardship, privations and anxieties. But each could thankfully recount achievements through God's loving care and blessings, both material and spiritual.

The several church-organizations brought congratulatory messages in speech, poetry and song. The choir was at its musical best under dir. Rennie Van Dyke in the rendition of two lovely numbers. Not the least touching and appreciated were letters from our former pastor Rev. P. Lagerwey and from friends, topped by spoken messages from our sister churches, Springdale and Newmarket, climaxed by a personal message from our "mother" church, Hamilton I, by mouth of elder Vander Zwaag.

It was a happy evening. Ties were strengthened. Friends were met. Blessings were recounted. Joy and thankfulness was felt and expressed. God received all the honour and praise. Afterwards the ladies of the choir went all-out to entertain us in the spacious Parish Hall with generous servings of dainties for young and old.

Long may the memory of this deeply felt joy and thankfulness remain! May our covenant God who gave us our first 25th anniversary to celebrate our growth and prosperity, add many more such occasions. Soli Deo Gloria!

The Consistory

Chr. Teachers' Convention

The Canadian Christian Teachers' Association plans to have her first convention on April 26 in the Timothy Christian School in Weston.

Prior to this the teachers have met bi-annually at a spring and fall meeting to discuss business and teaching problems.

Since little time could be spent to advance the efficacy of the teachers at these meetings, an urgent need was felt to have a convention where a minimum of time would be spent on business matters in a house of delegates meeting and a maximum of time could be given for workshops and discussions.

By an inspirational message, distinguished speakers, sectionals, and a general meeting, we hope to reinforce Christian fellowship and strive towards higher goals in our profession as Christian teachers.

Well-expressed is this aim in the theme of our convention "Pressing Toward the Mark".

Peter N. Homan

Talking Business

(Continued from page 6)

3. SELLING METHODS

How are you getting your product to the market? How are your outlets organized, salesmen selected and compensated? In a previous article we have discussed the importance of *regular* representation. A heading under this business factor woud be "Routing of Salesmen".

4. PRODUCTION AND SUPPLY

Whether in retail, wholesale, or manufacturing the planner should be assured of his material in the right time, place, quality and quantity. This calls for an analysis of (a) Materials, cost, substitutes, inventory control; (b) Plant and facilities — the location of the plant and the layout and capacity and (c) the Production Methods — how long does it take, how much does it cost, how does the competition fare, etc. Review the strength and weaknesses of the facilities and the method, and search for improvement.

5. RESPONSIBILITIES STAFF — ORGANIZATION

A factor which cannot be overlooked is staff organization. A man or a women who is not expressly responsible for something to somebody wil not work efficiently. Leadership must be provided right down the line.

6. FINANCES

There is danger in under capitalization as well as in over capitalization. It is nice enough to build an apartment building worth $1,000,000 but it may be a waste of capital if with good planning it could be done with $100,000 own capital. We admire a person who can build something big out of nothing, but we laugh about a person who tries to be big with nothing to his name. Big or small, the financial structure must be *sound*. Where is your working capital coming from, how much debt do you carry against your own capital, how do you plan to retire your indebtedness, how is your credit? Those questions must be answered about your finances and secondly, we want to see whether you are showing a good return. It is no achievement to show a profit of $1,000.00 on an investment of $100,000.00, but it is quite satisfactory to show the same net return on an investment of $10,000.00

7. THE CONTROL SYSTEM

Planning begins by analyzing the problems or the business factors. Clearly, one must know what factors play a role in business so we may find our way around. We have looked at the factors and we realize that we must watch our product, our customers, our return on investment, our staff. Now is the time to see how to go about this. Looking at your own business or even your own housekeeping must set a standard. Considering what you are working with, you must set your goal, you must say this is what I want to achieve. Once you have established a fair standard compare your actual performance with the standard set. It may be painful to see that the goal was not reached, but there must be a good reason, find out what went wrong and make the necessary corrections. So far I have avoided the word budget, because budgetary control is only a part of the overall accounting control. Not all the functions in a business are measured against the budget. Standards may be used to measure staff performance and standards may be used to measure product quality. However, it can easily be understood that budgetary control ranks as the most important control element. The budget is the financial plan of an enterprise, it sets objectives for each department and relates each department to the total. Comparison of actual results against the budget will guide the management to areas which need attention. A study of budgetary control is therefore a must for every business planner. A small busines man will usually carry his business objectives in his head. He may even try to clarify his thinking by writing it down on a sheet of paper. Now, if from time to time he compares his actual results to his objectives he has made a start in "budgetary control". The danger of a general article like this one is that it sounds like a textbook. In concluding I would therefore like to state simply that a business man must work according to a plan, he must know his own products, financial strength, etc. and the surroundings, government regulations, market possibilities, these are the "business factors", considering these, his goals are set, and then he must arrange his accounting so that he compares his actual performance to the objectives set.

Due to sickness of our present teacher, the EBENEZER CHRISTIAN SCHOOL OF ST. THOMAS, ONT. requires

A TEACHER

for grades 1 and 2

immediately (also for the next school year). New building, 16 miles from Western University.

Contact Mr. John Zylstra, Sec., 420 Elm St., St. Thomas, Ont.

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL in METROPOLITAN TORONTO requires

TWO QUALIFIED TEACHERS

for primary grades. Ability to teach music is recommendable. Prospective applicants must not forget that Toronto is a very large city and what is more, it is an University centre, with nearly unlimited opportunities to increase academic and other educational standards.

Send applications to: S. Smilde, 367 North Taylor Mills Dr., Richmond Hill, Ont.

TEACHER

needed for the lower grades.

Please send your application to The John Calvin Christian School Society, Mr. R. Klapwyk, Principal, College Ave., R.R. 6, Guelph, Ont.

CHURCHES, YOUNG PEOPLE SOCIETIES, LIBRARIES, ETC.

Before you buy write to

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS

36 Longwood Rd. N. Hamilton Ont.

JA 2-1234

"Calvin" National Christian School

KINGSTON, ONTARIO, CANADA

is in need of

1 PRINCIPAL

2 TEACHERS (preferably experienced

New modern school to be opened in September 1963.

Kingston is a centrally located city of 50,000, near the Thousand Islands and is the home of Queen's University.

Reply, stating age, experience, etc. to Mr. J. Prinsen, secretary, 662 Portsmouth Ave., Kingston, Ontario.

The "TIMOTHY CHRISTIAN ELEMENTARY SCHOOL" of BARRIE, ONT., will be in need of

TWO TEACHERS

for the 1963-1964 season. Experienced teachers preferred. Please send all correspondence to the Secr. Bert Schaly, R.R. # 1, Thornton, Ont.

The Calvin Christian School of Hamilton

IS IN NEED OF

3 TEACHERS

FOR GRADE 3, 4 AND 5

Send applications, stating qualifications, to:

Mr. L. Witvoet, 38 Malton Drive, Hamilton, Ont.

Enkele huwelijksgebruiken bij de Bantoe in Zuid-Afrika

Ter voorkoming van misverstand dient er direct op te worden gewezen, dat het woord "Bantoe", dat "mensen" betekent, een verzameling van volken omvat, die weliswaar veel gemeenschappelijk hebben, maar die toch ook ten aanzien van taal en cultuur onderling dikwijls heel wat verschillen. Daaruit volgt dat de huwelijksgebruiken bij de verschillende Bantoevolken soms ook nogal wat uiteenlopen. De bedoeling van dit artikel is echter om slechts enkele grondliggende verschijnselen die zich i.v.m. het huwelijk bij de Bantoe voordoen, te bespreken.

Bij geen enkele onderzoeker voor het huwelijk bij de Bantoe vindt men een verwijzing naar de godsdienstige betekenis die zo'n huwelijk als zodanig zou hebben. Op de huwelijksdag vinden wel zekere godsdienstige ceremoniën plaats, maar deze staan in direct verband met de verering van de vooroudergeesten. Men kan bij de Bantoe dus niet spreken van het wezen van het huwelijk (in godsdienstige zin) spreken. Hieruit volgt dat dit huwelijk dus een bepaald "aards" doel moet hebben. Dit is dan ook inderdaad het geval, want voor de Bantoe bestaat het allereerste doel van het huwelijk in de verkrijging van een nageslacht.

Het sociale aspect van het huwelijk is ook van grote betekenis. Bij de Bantoe-volken gaat het niet om die twee personen die huwen, maar ook om de wederzijdse families die als gevolg daarvan heel nauw aan elkaar verbonden worden.

Een ander kenmerk van het Bantoe-huwelijk bestaat in de overdracht van bepaalde roerende goederen (de zg. "lobolo") door de man aan zijn toekomstige schoonfamilie. Deze overdracht vindt gewoonlijk vóór het huwelijk, soms ook gedeeltelijk daarna plaats.

Ten slotte wordt de keuze van de toekomstige vrouw grotelijks bepaald door de heersende gebruiken die er in dat opzicht onder de verschillende volken bestaan. Zo verdient het b.v. bij de Sotho-volken aanbeveling dat de man zal trouwen met de dochter van de broer van zijn moeder (met een nichtje van moederskant dus). In het algemeen kan opgemerkt worden, dat een huwelijk tussen bepaalde personen van dezelfde verwantschapsgroep sterk aangemoedigd wordt, terwijl een huwelijk tussen andere personen binnen deze groep beslist afgekeurd wordt. De heersende "adat" bij de verschillende volken heeft in de moderne tijd in dit opzicht nog een grote invloed.

Wanneer de jongeman en het meisje zich na verschillende ontmoetingen tot elkaar aangetrokken voelen en beloven om met elkaar te trouwen, is daarmee de verlovingstijd begonnen. De wederzijdse beloften worden bekrachtigd door het over-en-weer zenden van kleinere geschenken zoals kralen, arm- of beenringen, een deken of een geitebok. Deze overhandiging vindt nooit rechtstreeks plaats, maar altijd door een "bemiddelaar".

Na de verloving beginnen de formele onderhandelingen met het oog op het komende huwelijk. Nu moeten de families wederzijds komen tot de vaststelling van de "lobolo", de bruidsprijs. De jongeman moet namelijk deze bruidsprijs aan zijn toekomstige schoonouders door bemiddeling van een derde laten sturen. Soms kan men het over het bedrag niet eens worden. Dit kan tot gevolg hebben dat het huwelijk soms lang uitgesteld wordt. Hoewel in het verleden voor de dochter van een opperhoofd soms tachtig of honderd ossen vergoed werden, ligt de gebruikelijke prijs tussen vijf en tien ossen of het daarmee overeenstemmende bedrag in geld.

De "lobolo" heeft een heel bijzondere betekenis. Het is bepaald geen "koopsom" van de bruid, aangezien de vrouw nooit het bezit van de man wordt in de zin dat hij haar weer zou mogen verkopen. Wanneer de vrouw door de man slecht behandeld wordt, heeft ze onder zekere omstandigheden zelfs het recht om naar haar familie terug te gaan. Ook is de "lobolo" geen vergoeding aan de ouders van het meisje die zich voortaan zonder haar hulp in huis zullen moeten redden. De grondliggende betekenis voor de overdracht van de "lobolo" moet gezocht worden in het recht dat het de man geeft op de kinderen die uit het huwelijk geboren zullen worden. Daaruit volgt dus dat de man de kinderen niet zijn eigen kan noemen, zolang de "lobolo" nog niet ten volle betaald is.

De overdracht van de "lobolo" hangt dus ten nauwste samen met het recht van de man op zijn kinderen. Dat blijkt ook hieruit, dat, wanneer het huwelijk kinderloos zou zijn, of wanneer de vrouw zou sterven zonder haar man een of meer kinderen na te laten, de man het recht heeft de "lobobo" terug te eisen, of, als alternatief, bij de familie van zijn vrouw een plaatsvervangster te vragen, die dan de plaats van de overleden of onvruchtbare vrouw inneemt. Bij de Bantoe is een huwelijk zonder kinderen onvolmaakt. Vandaar dat in dit geval het z.g. sororaarts- of zustershuwelijk gesloten wordt. De overdracht van "lobolo" moet nu eenmaal tot gevolg hebben dat er kinderen geboren worden.

Het tegenovergestelde, n.l. het leviraats- of zwagershuwelijk dat ons in de Bijbel meegedeeld wordt, komt bij de Bantoe ook voor. Wanneer de man sterft, en de vrouw nog kinderen ter wereld brengen kan, wordt zij (gewoonlijk met haar eigen bewilliging) aan een jongere broer van de overledene als vrouw gegeven. Toch worden de kinderen die uit zo'n huwelijk geboren worden, als kinderen van de overleden man beschouwd. Eigenlijk wordt dit "tweede" huwelijk als een voortzetting van het eerste gezien.

De ceremoniën die bij de voltrekking van het huwelijk plaatsvinden, verschillen van volk tot volk. Hier wordt het eenvoudig, daar luisterrijk gevierd. Dit artikel zou te lang worden door een uitvoerige beschrijving van de feestelijkheden die er b.v. bij de Zoeloe plaatsvinden.

Wel moet opgemerkt worden, dat veel van de oude gebruiken als gevolg van de verstedelijking van de Bantoe verloren zijn gegaan, vooral in de Bantoe-woonbuurten bij de grote steden. Hier zijn veel van de oude gebruiken ook verzakelijkt. Hier gebeurt het dat de man de bruidsprijs van zijn aanstaande vrouw per cheque aan zijn schoonvader overmaakt!

Toch vindt men deze gebruiken nog heel sterk op het platteland, en vooral in de gebieden waar de Bantoe traditioneel geslachten lang gewoond heeft. Dat de Protestantse zending ten opzichte van deze gebruiken een bepaalde taak heeft, is duidelijk. Sommige gewoonten moeten vanuit Christelijk standpunt onvoorwaardelijk afgekeurd worden, andere gebruiken kunnen "hervormd" en met een nieuwe, Christelijke inhoud gevuld worden.

Dr. P. G. Geertsema.

—Overgenomen uit "Nieuws uit Zuid-Afrika".

Gebruikt Canada's Geliefkoosd Bakpoeder voor alles wat U bakt!

3 van de 4 Canadese huishoudens verlaten zich op Magic bakpoeder voor alles wat zij bakken. Het is voor meer dan 4 generaties een gezinstraditie geweest, een traditie die U gaarne zoudt willen overnemen. Gebruikt Magic in al Uw traditionele recepten en tevens in dit gewilde Canadese recept:

Zandgebak met Jamvulling aan de bovenkant*

Combineer 1 eetlepel zachte boter of margarine, $\frac{3}{4}$ kop dikke jam, 1 eetlepel citroensap en, indien gewenst, $\frac{1}{3}$ kop fijngemaakte noten, en verdeel dat over 6 ingevette afzonderlijke schotels. Meng en zeef tweemaal, dan zeef in een kom $1\frac{1}{2}$ kop eenmaal gezeefde gebakbloem (of $1\frac{1}{3}$ kop eenmaal gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden), 3 theelepels Magic bakpoeder, $\frac{1}{2}$ theelepel zout, $\frac{1}{8}$ theelepel gemalen nootmuscaat en $\frac{1}{4}$ kop fijne kristalsuiker. Snijd daarin op 5 eetlepels koud gemaakt plantenvet. Combineer 1 goed geklopt ei, $\frac{1}{2}$ kop melk en $\frac{1}{2}$ theelepel vanille. Maak een kuiltje in de droge ingredienten en voegt de vloeibare daaraan toe; meng lichtelijk. Vul de klaar gemaakte schotels voor twee-derde op met beslag. Bak in een matig hete oven, 375°, voor ongeveer 20 minuten. Keer het om en dien het warm op met een saus of met room.

Levert 6 porties op.

* Gebruik standaard Canadese maatkop en maatlepels.

Een ander fijn product van Standard Brands Limited

AIR — SEA — LAND
World-Wide Travel Service
GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

Groente- en Bloemzaden

Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.

Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U.
Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis
Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is: 10-138-1025.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

MUFFE KELDER?

Ongeverfde keldervloeren en -muren kunnen muffe geuren ontwikkelen als ze niet regelmatig schoongemaakt worden. Hier is een manier om ze schoon en fris te maken: Los een busje Gillett's Lye op in een emmer water. Breng deze oplossing aan met een oude bezem of borstel. Het verdrijft afdoende de muffe geur die veroorzaakt wordt door schimmelvorming en meeldauw. Herhaal deze behandeling minstens tweemaal per jaar. Meer recepten voor het gebruik van Gillett's Lye, waardoor U tijd, werk en dollars besparen kunt, vindt U in een gratis boekje van 64 pagina's. Schrijf aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke Street W., Montreal, Que. (Adv.)

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.
Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280
ME 5-5661

IVOROL maakt sneeuwwitjes van Uw tanden.

Eenmaal gekend Danig verwend

Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.